

OBSAH

A	
Abeceda (originál).....	86
Adié.....	93
Amazonka.....	71
Amerika.....	110
Amnestie.....	55
Anděl.....	42
Atentát.....	101

B	
Běda poraženým.....	15
Bedna od whisky.....	56
Bláznova ukolébavka - Ovečka.....	12
Bobolada (Mucholapky).....	92
Bradavice.....	118
Bratříčku, zavírej vrátka.....	89
Buráky.....	16

C	
Carpediem.....	17
Camelot - cesta k rytířstí.....	116
Cesta (Michal).....	57
Cesta (Krajčo, Klus).....	115
Čarodějnice z Amesbury.....	88

D	
Dej mi víc své lásky.....	58
Dělání.....	81
Divokej horskej tymián.....	52
Dokud se zpívá.....	18
Drobná paralela.....	106

F	
Frenky dlouhán.....	19

H	
Hádala se duše s tělem.....	113
Harfa.....	119
Hledání Atlantidy.....	3
Hlídač krav.....	54
Ho, ho, Watanay.....	41
Holky z naší školky.....	82
Holubinky.....	121
Hrdiové - Každý z vás.....	117
Hvězdolet.....	80

Ch	
Chválím Tě země má.....	79

J	
Jantarová země.....	84
Jdem zpátky do lesů.....	20
Ještě mi chvilku zpívej.....	74
Jožin z bažin.....	87

K	
Když jsi smutná.....	78
Když mě brali za vojáka.....	72
Klepání na nebeskou bránu.....	98
Koníčku můj.....	96
Kopretiny.....	5
Kozel.....	22

Krutá válka.....	77
Kytka (Otvírám lásku).....	59
Kytky (Řekni kde ty kytky jsou).....	21

L	
Labutí křik.....	64
Lachtani.....	23
Lásko má.....	94
Little Big Horn.....	29
Louže.....	91

M	
Mágův hlas.....	4
Mamuti.....	60
Medvídek.....	109
Medvídek.....	109
Milý Wonko.....	122
Modrá je dobrá.....	112
Montgomery.....	24
Mrzutý král.....	62

N	
Náměšť.....	26
Námořník.....	120
Nevidomá dívka.....	90
Nezacházej Slunce.....	44

O	
Obchodník s deštěm.....	102
Oddyseovo přání.....	6
Okoř.....	51
Omnia vincit amor.....	99

P	
Pan jméno mé.....	27
Panenko.....	26
Pátá.....	97
Píseň fremenů.....	10
Ptáčata.....	61
Po stopách Golema.....	95
Pocity.....	108
Podzimní zpráva.....	28
Pohádka.....	46
Pověste ho vejš.....	81
Proměny.....	100

R	
Rána v trávě.....	30
Rebel a ovce.....	13
Rebel a ovce.....	13
Rychlé šípy.....	124
Rosa na kolejích.....	47
Růže z papíru.....	48

S	
Sedm žlutých kamínků.....	49
Sedmikráska.....	69
Severní vítr.....	32
Shane.....	68
Slavíci z Madridu.....	67
Spatřil jsem kometu.....	33
Spinkej.....	34
Stánky.....	66

Starý příběh.....	65
Strom (Ozvěna Brno).....	31
Strom (Samson).....	14
Svobodná zem	45

T

Tisíc mil	36
Tak nějak málo tančím	103
Toulavý boty	7
Trh ve Scarborough.....	37
Tři čuníci	35
Tři kříže	38
Tři přání	83
Tulácká abeceda	11
Tulácký ráno.....	85
Tunel jménem čas.....	111

U

Ukolébavka.....	76
-----------------	----

V

Variace na renesanční téma	114
----------------------------------	-----

V devět hodin dvacet pět	63
V dobách dalekých	8
Večerníček	39
Vedoucí	105
Vikingská	40
Vikingská	40
Vítr z polí.....	123

Z

Za rok zpátky	9
Zahrada ticha.....	75
Zachraňte koně	70
Zítřka ráno v pět.....	43

Ž

Želva.....	107
Život je jen náhoda	73

1

1970	10
------------	----

HLEDÁNÍ ATLANTIDY

Ami, A2, Ami, A2

Ami G C Ami
Je to vzdálená země a spřízněná snem,
 C D Emi
kdo by jednou tu mámivou píseň slyšel,
 Ami G C Ami
vítr rozpráví o ní jen s oceánem,
 F Emi Ami
s lodí na moře hledat jí chtěl.

F C
R: Sen o jiné zemi je v nás
 Ami G F G
ze všech bájí a příběhů, děsů i krás,
 F C
stín zakrytý závojem vln,
 Ami G
září slunce a radostí
 F G Ami A2, Ami, A2
z lesů i písečných dun.

**V knihách prastarých praví se s úctou o ní,
 dávný písař ten v legendách šel o ní psát,
 každý vládce i učenec hlavu skloní,
 také na svou pouť musí se dát.**

R:

**Každý hledáme v duších těch druhých lidí,
 srdce dáme své vysněné Atlantidě,
 kousky úsměvů v očích, co štěstí vidí,
 touží schoulit se jako mládě**

R:

MÁGŮV HLAS

Ami
R: V cestě máš starý hrad,
 G
tajemství léta ukrýval,
 F G
magickou silou vlád,
 Ami
ten, kdo jej kdysi obýval.

Chceš-li jít ve stopách,
 G
co tu dávno smazal čas,
 F G Ami
poslechni mágův hlas, mágův hlas.

C G C
1. Zavři oči své, jsou snad kouzelné,
 Dmi G
světlo chraň a tmu nech,
 E Ami
ať se točí na trnech.
 C G C
Naplní se čas, víčka zvedneš zas,
 Dmi G E
komnata se otevírá kolem nás...

R:

2. Odešel už věk čistých bystrých řek,
ohnů lidí jeskynních,
čisté moře, čistý sníh.
Naplní se den, obraz v každém jen,
plný velké fantazie, živý sen.

R:

3. V dávných roklinách, mořských zátokách,
ve větvích, v podzemí,
kdo jen všemu rozumí?
Živých bylo snad, nežli stačíš znát
a než putování skončí, nech si zdát: Že...

R:

: poslechni mágův hlas, mágův hlas. :

KOPRETINY

C G F C
1. Příteli, vidíš, noc je veliká
 Ami Dmi G
a dál v lesích záře.
 C G F C
Oheň tam kreslí lidem po rukách
 Ami G C
rozzáří všechny tváře.

**Slavnostní chvíle právě nastala,
 není nikde klidu.
 Tančí i hvězdy, přišly mezi nás,
 velká je sešlost lidu.**

F C G C Dmi G C C7
R: Spojené dlaně sílu mají zdolávat všechny stíny,
 F C G Ami D7 G G7
aby tu místo černých mraků kvetly jen kopretiny.

**2. Příběhy poslyš, zástup odvěký
 tak jako jiná léta.
 Prožiješ spousty cizích životů
 v tomhletem koutku světa.
 Zátoka pláňat je i pro Tebe,
 budeš-li mít to přání,
 vydat se s námi toulat krajinou,
 stačí jen zavolání.**

R:

**3. Příteli, vidíš, noc je veliká
 a dál v lesích záře.
 Oheň tam kreslí lidem po rukách
 rozzáří všechny tváře.
 Až plamen zhasne hvězdy odletí,
 pokryjí černé nebe.
 Zítřejší den se v dálce rozsvítí,
 přinese mě i Tebe.**

R:

ODDYSEOVO PŘÁNÍ

C Emi Ami
Tmou se stáčí má loď
 C
a příd' se vzpíná,
 F C G C
kde jsi příteli můj vzdálený?
 C Emi Ami
Zář blesků láká pojd',
 C
ta noc je bídná,
 F G C
kěž den je zázračný

R:
 Ami Emi
Mám jedno přání,
 F C
kde králem jsem jít,
 F C
na hradbách města
 Dmi Ami
štít vyvěsit
 C Emi Ami
a tam mír, láska a čest
 C
je nadepsáno,
 F G C
dál za to stojí žít.

Přilba, štít, ba i meč
tu v prachu leží,
máš-li sil, k veslům pojd' mezi nás.
Prázdnou dlaň čeká jen,
čím moře hřímá,
bouře je právě čas.

R:
Vím že čas nestojí,
ten přímo letí,
touha vrátit se nás pohání.
Z řeckých chrámů se lesk
v paměti ztrácí,
blízko je svítání.

R:

TOULAVÝ BOTY

C G
 Každý den, dál a dál,
 Ami Emi
 vprostřed cesty jako král,
 F Dmi G
 chodil tulák, boty starý na nohou.
 Ami F
 Ať byl déšť nebo mráz,
 G C
 chodil po těch cestách zas,
 Dmi Emi G
 cílem byl mu obzor střeťlý s oblohou.

Ami F
R: Jeho jméno bylo známý,
 G C
dobrý přítel mojí mámy.
 Dmi Emi F G
A když hrál a zpíval hlas byl slyšet na několik mil.
 Ami F
Když byl s námi jen se smál,
 G C
se mnou si na tuláka hrál,
 Dmi Emi G
já bych dal co mám za vrácení těch chvil.

V jeden krásný letní čas
 přijít domů měl k nám zas,
 avšak celé léto nikdo nepřišel.
 A pak pošták přijel k nám,
 černý dopis předal nám
 a v něm bylo psáno já rád jsem vás měl.

R:

Máma s pláčem řekla mi,
 už nepřijde za námi,
 byl to otec Tvůj a hodně rád Tě měl.
 Od té doby touhu mám
 po horách se toulat sám,
 boty toulavý jak táta mít bych chtěl.

R:

V DOBÁCH DALEKÝCH

C C
V dobách dalekých, kdy hrad tu stál,
 F C Dmi G
kdo z princů, z princezen, kdopak by se bál,
 Emi Ami
že děti zvědavý, že budou zvědavý,
 Dmi F G
co jim ten tábor náš, co jim jen dá?

Pak přešla staletí, z rozvalin kouř,
když vítr proletí - z oceánu souš.
A děti zvědavý, už budou zvědavý,
co jim ten tábor náš, co jim jen dá?

Kdo čekáš bohatství a zlatý důl,
slyš, víc je přátelství a nad zlato sůl,
děti jsou zvědavý, děti jsou zvědavý,
co jim ten tábor náš, co jim jen dá?

Po každém setkání - svit létavic.
Až tábor osíří, snad Ti zbyde víc.
[: Zas budeš zvědavý, zas budeš zvědavý,
co příští toulání, co jen ti dá.:]

PÍSEŇ FREMENŮ

Ami G C
Pálí písek do chodidel,
 Ami G Ami
stín v ten čas každý závidí.

Ami G C
Bloudí žárem Arrakisu
 Ami G Ami
ten, kdo pramen nevidí.

C Dmi Ami
R: Tak se ptám, zda kouzlo v očích máš,
 C F G
spatřím snad, kde své sny necháváš,
 C Dmi E Ami
v krajinách plných říčních cest a lesů zelených

Dávnou stezkou vydal se on,
jméno své má v kronikách.
Fremen z pouště nepříjde zpět,
čekáš a v srdci sílí strach.

R: - " -
- " -
návrat tvůj není sen tak spěchej znovu mezi nás

Čistý, kdo život ti nabízí,
vsouvá do vědomí řád,
neber od něj jehlu do dlani,
žij tak, jak si budeš přát.

R: - " -
- " -
na dunách letí k uším všem píseň Fremenu.

TULÁCKÁ ABECEDA

C

R: Život je jak abeceda,

E

smysl šifer, Run a Bran,

Ami

někdo posel, někdo hledá,

F

život je jak abeceda

C G C

a z ní složíš, co se dá.

C

E

A je Asgard, sídlo bohů, Heimdal hlídá bránu k tomu

Ami

C

G

B je bába, občas Hygi, někdy tlustá, někdy twiggi

C jsou cecy do cecandy, Brouček večer má to marný

D je Dáda s Paldou ráda reklamy si uspořádá

E je ešus prázdný k tomu skočil bych se najíst domů
(jiná verze: ...už se hrozně těším domů)

F je flaška Ferdinanda pro Myšáka je to sranda

G je Gustav, vzor náš velký i když často chytal lelky

H je hádě bez hadice, jen ať hoří ten les více

CH je chvála, která hřeje, i když venku pěkně leje

I je Iva s Jirkou staví, kdo ví, jestli je to baví

J je Jirka, auto hledá, to mu však již nikdo nedá

K je kafe do plecháčku, po něm mívám občas průjem

L je Luděk, knedlík krájí, to zas bude oběd v háji

M je modrá barva škopku radši bych si stavěl hrobku

N je nástup ráno, večer, to by z toho člověk brečel

O je Odin, vládce bohů, strašný puch se line z rohů

(jiná verze: ...uřízli mu jednu nohu)

P jsou prsty, které zbyly po řezání naší pily

R je ráno, když se budím, v cizím stanu oči kulím

S je Savo - dezinfekce, každý se v něm smočí lehce

(jiná verze: ...Míša se v něm smočí lehce)

T je Tulák, v trávě leží, sotva tuší, o co běží

U je úžas v očích Míši nad tím, co to tady píše

V je vlajka na stožáru, vlaje v zimě, vlaje v žáru

W je Wendy, s Verčou ráda na hlídce si dvacet dává

X je Xargos, strážce skříňky, každé ráno čisté plínky

Y je Ygdrouš, v cestě stál, pilou jsem ho podřezal

Z je závěr této písně, seškrabte si z nohou plísň

(jiná verze: ...nesuďte ji příliš přísně)

R.: - " -

BLÁZNOVA UKOLÉBAVKA - OVEČKA

D A G D
Ty máš má ovečko dávno spát, už píseň ptáků končí,
 D A G D
kvůli nám přestal vítr vát a můra zírá zvenčí,
 A G
já znám její zášť, tak vyhledej skrýš,
 A G D
zas má bílej plášť a v okně je mříž.

D A G
R: Máš má ovečko dávno spát, mě můžeš hrát,
 E
ty mě můžeš hrát,
 D G D G
vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,
 D G D
jestli ty v mých představách už mizíš.

Ty máš má ovečko dávno spát, už máme půlnoc temnou,
ráno budou nám bláznům lát, že ráda snídáš se mnou,
tak proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
když tebe mám rád, když tebe tu mám.

R:

REBEL A OVCE

Ami Emi Ami
Rebelů rodí se méně než ovcí
 C Dmi E
při každém stříhání křičících: Nechci!
 F G C
Když hlasy umlknou konec je bití,
 Dmi E
ovce zas čekají na krupobití.

Ami , Dmi , E , Ami ; Ami , Dmi , E

R: La, la, la...

**Městem jen procházím, vítr mne česá,
 v nesnázích hledívám na nebesa
 a nebo v písničkách si modlitbu hledám
 a z prachu ke světlu rychle se zvedám.**

R:

**Rebelů rodí se k obrazu davu,
 bezhlavý nepřijde o svoji hlavu.
 Do ticha, bratříčku, zavřel jsi vrátka,
 struny již dozněly, zkrátka, tak zkrátka...**

R:

**Z ulice do lesů, kde písničky žijí,
 v ozvěnách u ohňů, dál od pódíí,
 pospíchej, človíčku, než v čase zmizí,
 zas bude rebelů, zas budou cizí...**

Ami Dmi E Ami

R: La, la, la, la, la, la, la,

Ami Dmi E Ami

la, la, zas budou cizí, cizí..

STROM

C Dmi
 Už jako kluk já měl rád les,
 G
 stál kousek za vsí a v něm jenom hajnej spával.
 C Dmi
 V něm z dálky vlak i ze vsi pes
 G C
 zněli tak zvláště, že si vzpomínám i dnes.

Dmi
 Jó, to byl čas mejch jahodovejch vin,
 G
 odřenejch loktů a kalhot od malin.
 C Dmi
 Slunečnejch rán, strýčků a tet,
 G C
 pohledů z korun stromů dolů na náš svět.

A najednou jsem o kus dál
 a z toho lesa zatím skoro půlka stojí.
 Jen lidí pár, z těch, co jsem znal,
 je ještě naživu a svět se točí dál.

A stromů míň a lidí pořád víc
 rodí se do světa a smutně musím říct,
 určitej řád, že už je v tom:
 tři blbci povstanou za každěj padlej strom.

Jó, kdyby zdál se smutnej svět,
 někomu z vás, koho snad lidská hloupost trápí,
 já pochopil - nic nejde hned,
 co zkazíš za chvíli, to spravuješ pár let.

A nemyslím si, že bych extra chytřej byl,
 já každou vlastní blbost draze zaplatil.
 Tak když Tě hňup naštve jak hrom,
 nezlob se, nekřič, vezmi rýč a zasaď strom.

Jó, když Tě hňup naštve jak hrom,
 nezlob se, nekřič, vezmi rýč a zasaď strom.

BĚDA PORAŽENÝM

C Emi F G
Běží krajem dlouhá cesta, do svatého města tě zavede
 C Emi F G
podél cesty kříže s těly, s těly těch, co neuspěli,
 F C G C G F G C
vae victis, amen, amen.

Tisíce se zvedly v právu, neměly nic a slávu si dobyly,
ponížený zvedá hlavu, veden vírou vlastní síly,
vae victis, amen, amen.

Plamen vzpoury letí státem, otroci pouť volnou si zvolili,
otrokář však platí zlatem, římska vojska valem sílí,
vae victis, amen, amen.

Marné bylo odhodlání, jiskra žití sklání se před silou,
umírali za svítání, pod nohama cestu bílou,
vae victis, amen, amen.

5.=1.

CARPEDIEM

Ami Dmi7
 Nadešel asi poslední den,
 G Emi
 podívej celá planeta blázní
 Ami Dmi
 a já neuroním ani slzu pro ni,
 G
 jenom zamknu dům.

Půjdu po kolejích až na konečnou,
 hle jak mám krok vojensky rázný.
 A nezastavím ani na červenou
 na truc předpisům.

Ami G
 R: Tak tady mě máš,
 Ami G
 dnes můžeš říkat
 C
 klidně, co chceš.

Zbylo tak málo vět,
 Ami
 tak málo slov,
 C
 co nelžou.

Už si nebudeme hrát na román,
 setři růž nikdo nás nenatáčí.
 Je poslední den a zbyla nám jen
 miska cukroví.

Ať všechny hospody dnes doženou plán,
 ať svět z posledního pije a tančí.
 A já nebudu pít, nechám na plno znít
 v hlavě všechno, co mám.

R:

Žádný slib, z těch co jsem ti dal
 nejde vyplnit a nejde vzít zpátky.
 Tak ať točí se svět mladší o deset let
 na desce Jethro Tull.

Ať platí aspoň dnes, co dříve jsem jen lhal
 carpe diem, život je krátký.
 V tvých očích je klid a nemám chuť snít,
 co by bylo dál.

R:

DOKUD SE ZPÍVÁ

C Emi Dmi F C Emi Dmi G
Z Těšina vyjíždí vlaky co čtvrt hodinu,
 C Emi Dmi F C Emi Dmi G
včera jsem nespál a ani dnes nespočinu,
 F G C G
svatý Medard, můj patron, ťuká si na čelo,
 F G F G C Emi Dmi G
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.

Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,
že školy dobře vím, co by se dělat mělo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.

Do alba jízdenek lepím si další jednu,
vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
za oknem míhá se život jak leporelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.

Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,
houpe to, houpe to na housenkové dráze,
i kdyby supi se slítali na mé tělo,
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.

Z Těšina vyjíždí vlaky až na kraj světa,
zvedl jsem telefon a ptám se: "Lidi, jste tam?"
A z veliké dálky do uší mi zaznělo,
[: že dokud se zpívá, ještě se neumřelo. :]

FRENKY DLOUHÁN

C F C
Kolik je smutného, když mraky černé jdou
 G7 F C
lidem nad hlavou, smutnou dálavou,
 F C
já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
 G7 F C
za čas odletěl, každý zapomněl.

C G7
R: Měl kapsu prázdnou Frenky dlouhán,
 F C
po Státech toulal se jen sám,
 F C G
a že byl veselej, tak každej měl ho rád.
 F C Ami
tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál,
 F G
a každý, kdo s ním chvílku byl,
 F G7 C
ten dlouho se pak smál.

Tam, kde byl pláč, tam Frenky hezkou píseň měl,
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát,
a když pak večer ranče tiše usínaj,
Frankův zpěv jde dál, nocí s písni dál.

R:

Tak jednou Frenkyho vám našli, přestal žít,
jeho srdce spí, tiše smutně spí,
bůh ví, jak, za co tenhle smíšek konec měl,
farář píseň pěl, umíráček zněl.

R:

JDEM ZPÁTKY DO LESŮ

Ami7 D G C G
1. Sedím na kolejích, které nikam nevedou,
 Ami7 D G C G
koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou,
 Ami7 D G Emi
mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu,
 C D G D
jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu?

G Emi
R: Z ráje, my vyhnaní z ráje,
 Ami7 C7 G D
kde není už místa, prej něco se chystá,
 G Emi
z ráje nablýskaných plesů
 Ami7 C7 G
jdem zpátky do lesů za nějaký čas.

2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,
mělo jsi se snažit, málo šel jsi do sebe,
šel jsi vlastní cestou, a to se zrovna nenosí,
i pes, kterej chce přízeň,
napřed svýho pána poprosí.

R:

3. Už tě vidím z dálky, jak máváš na mě korunou,
a jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou,
zabalíme všechny, co si dávaj' rande za branou,
v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.

R:

KYTKY

C Ami F G

1. Řekni, kde ty kytky jsou, co se tady mohlo stát,
řekni, kde ty kytky jsou, kde mohou být,
dívky je tu během dne otrhaly do jedné,
F C F G C
kdo to kdy pochopi, kdo to kdy pochopi.
2. Řekni kde ty dívky jsou, co se tady mohlo stát,
muži si je vyhlédli, s sebou domu odvedli,
3. Řekni kde ti muži jsou, co se tady mohlo stát,
muži v plné polní jdou, do války je zase zvou.
4. A kde jsou ti vojáci, lidi co se mohlo stát,
Rada hrobu v zakrytu, meluzína kvílí tu.
5. Řekni kde ty hroby jsou co se tady mohlo stát,
co tu kytkek rozkvétá, od jara až do léta.

LACHTANI

C F C Ami G C
R: [: Lach, lach, jé, je lach, lach, jé, je :]

C F C
1. Jedna lachtaní rodina
 Ami G C
 rozhodla se, že si vyjde do kina,
 F C
 jeli lodí, metrem, vlakem a pak tramvají
 Ami G C
 a teď u kina Vesmír lachtají.
 G C
 Lachtaní úspory dali dohromady,
 G C G
 koupili si lístky do první řady,
 C F C
 táta lachtan řekl: "Nebudem třít bídu"
 Ami G C
 a pro každého koupil pytlík arašídů, ó.

R:

2. Na jižním pólu je nehezky
 a tak lachtani si vyjeli na grotesky,
 těšili se, jak bude veselo,
 když zazněl gong a v sále se setmělo.
 Co to ale vidí jejich lachtaní zraky:
 sníh a mráz a sněhové mraky,
 pro veliký úspěch změna programu,
 dnes dáváme film že života lachtanů, ó.

R:

3. Táta lachtan vyskočil ze sedadla
 nevídaná zlost ho popadla
 "Proto jsem se netrmácel přes celý svět,
 abych tady v kině mrznul jako turecký med.
 Tady zima, doma zima, všude jen chlad,
 kde má chudák lachtan relaxovat?"
 Nedivte se té lachtaní rodině,
 že pak rozšlapala arašidy po kině, jé.

R:

C F C
4. Tahle lachtaní rodina
 Ami G C
 od té doby nechodí už do kina, jé.

MÍLE A MÍLE

C F C Ami
 1. Míle a míle jsou cest které znám,
 C F G
 jdou trávou i úbočím skal
 jsou cesty zpátky a jsou cesty tam
 a já na všech s vámi stál
 proč ale blátem nás kázali vést
 a špínou si třísnilí šat.

F G C Ami
 R: To ví snad jen déšť a vítr kolem nás
 F G C
 ten vítr co začal právě vát.

2. Míle a míle se táhnou těch cest
 a zas po nich zástupy jdou
 kříže jsou bílé a lampičky hvězd
 jen váhavě svítí tmou
 Bůh ví co růží co dál mohly kvést ,
 spí v klínu těch práchnivejch cest.

R:

3. Dejte mi stéblo a já budu rád,
 vždyť stéblo je záchranný pás
 dejte mi flétnu a já budu hrát
 a zpívat a ptát se vás
 proč jen se účel tak rád mění v bič
 a proč že se má člověk bát.

R:

NÁMĚŠŤ

- C Ami Dmi G
 1. [: Krásný je vzduch, krásnější je moře, :]
 C A7 F G
 [: co je nejkrásnější, co je nejkrásnější -
 C G C
 - usměvavé tváře. :]
2. [: Pevný je stůl, pevnější je hora, :]
 [: co je nejpevnější, co je nejpevnější -
 - ta člověčí víra. :]
3. [: Pustá je poušť i nebeské dálky, :]
 [: co je nejpustější, co je nejpustější -
 - žít život bez lásky. :]
4. [: Mocná je zbraň, mocnější je právo, :]
 [: co je nejmocnější, co je nejmocnější -
 - pravdomluvné slovo. :]
5. [: Velká je Zem, šplouchá na ní voda, :]
 [: co je však největší, co je však největší -
 - ta lidská svoboda. :]

Poutníci

PANENKA

- G C G C
 1. Co skrýváš za víčky a plameny svíčky,
 G D
 snad houf bílých holubic nebo jen žal,
 C G C G
 tak odplul ten prvý den smáčený krví,
 D G
 ani pouťovou panenku nezanechal.
- G C G D C G D
 R: Otevři oči, ty uspěchaná dámo uplakaná,
 C G C G D G
 otevři oči, ta hloupá noc končí a mír je mezi náma.
2. Už si oblékni šaty i řetízek zlatý
 a umyj se, půjdeme na karneval,
 a na bílou kůži ti napíšu tuší,
 že dámou jsi byla a zůstáváš dál.

R:

PAN JMÉNO MÉ

Ami G
 1. Je půlnoc nádherná, spí i lucerna,
 F E
 tys mě opustil ospalou,
 Ami G
 tu v hloubi zahrady, cítím úklady
 F E Ami
 s píšťalou někdo sem kráčí.

C G
 R: Hra náramně, krásně a na mě
 F E
 tíha podivná doléhá,
 C G
 hra náramně, zná mě, nezná mě,
 F E Ami
 něha a hudba až k pláči.

2. Pak náhle pomalu skládá píšťalu,
 krok a slušně se uklání,
 jsem rázem ztracená, co to znamená,
 odkládám strach a on praví.

R: Pan jméno mé, mám už renomé,
 Pan se jmenuji a jsem bůh,
 Pan, bůh všech stád, vás má slečno rád,
 jen Pan je pro vás ten pravý.

3. A ráno raničko, ach má písničko
 Pan mi zmizel i s píšťalou,
 od Pana pro Pana, o vše obrána,
 ospalou najde mě máti

R: Hrál a ve tmě krásně podved mě,
 kam jsem dala oči kam.
 Pan, pěkný bůh, já teď nazdarbůh,
 počítám dál a má dáti.

PODZIMNÍ ZPRÁVA

C

1. Nedej se opít vzduchem léta

Dmi

když větrem vůně roznáší

G

obláček v oblak slunce splétá,

(F) C(C)

zprávu nám listí přináší.

2. Tu zprávu lesům vodám stráním,

jak mají létu sbohem dát

všem dobrým lidem aspoň přání

nechat si jen o létu zdát.

3. Já malíř podzim jsem tu zpátky,

v korunách stromu plátno mám

já musím spěchat čas mám krátký,

než řekne zima "jsem tu pán"

4. "Jsem tu pán", řekne zima bílá,

konec je s malováním tvým,

z barev tvých jenom špína zbývá,

tvé plátno sněhem rozpíjím.

LITTLE BIG HORN

Ami

Tam, kde leží Little Big Horn, je indiánská zem,
Dmi

tam přijíždí generál Custer se svým praporem,

Ami Dmi

modrý kabáty jezdců, stíny dlouhých karabin

Ami A

a z indiánských signálů po nebi letí dým.

R:

A E

Říkal to Jim Bridger, já měl jsem v očích sen,

A

pod sedmou kavalérií, jak krví rudne zem.

A7 D

Kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,

E A Amis

proč Custer neposlouchá ta slova varovná.

Tam blízko Little Big Hornu šedivou prérií

táhne generál Custer s sedmou kavalérií,

marně mu stopař Bridger radí: Zpátky povel dej!

Jedinou možnost ještě máš, život si zachovej.

R:

Tam blízko Little Big Hornu se vznáší smrti stín,

padají jezdci z koní výstřely z karabin

límce modrých kabátů barví krev červená

kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná.

R:

Pak všechno ztichlo a jen tam-tam duní nad krajem,

v oblacích prachu mizí Siouxů vítězný kmen,

cáry vlajky hvězdnatý, po kopcích vítr vál,

tam uprostřed svých vojáků leží i generál.

R:

RÁNA V TRÁVĚ

Ami G Ami G
R: Každý ráno boty zouval, orosil si nohy v trávě,
 Ami G Ami Emi Ami
že se lidi mají rádi, doufal, a procitli právě.
 Ami G Ami G
Každý ráno dlouze zíval, utřel čelo do rukávu,
 Ami G Ami Emi Ami
a při chůzi tělem semtam kýval, před sebou sta sáhů.

C G F C
1. Poznal Moravěnku krásnou
 Ami G C
a vínečko ze zlata,
 G F C
v Čechách slávu muzikantů
 Ami Emi Ami
umazanou od bláta.

R:

2. Toužil najít studánečku
a do ní se podívat,
by mu řekla: proč, holečku,
musíš světem chodívat.

3. Studánečka promluvila:
to ses' musel nachodit,
abych já ti pravdu řekla,
měl ses' jindy narodit.

 Ami Emi Ami
R: + [: před sebou sta sáhů ... :]

STROM

Ami G
 1. Polní cestou kráčeli šumaři do vísky hrát,
 Ami G
 svatby, pohřby tahle cesta poznala už tolikrát.
 F G Ami
 Po jedné svatbě se chudým lidem synek narodil
 F G E E7
 a táta mu u prašný cesty života strom zasadil.

A F#mi
 R: A on tam stál a koukal do polí,
 D E7
 byl jak král, sám v celém okolí,
 A D
 korunu měl i když ne ze zlata
 A E A
 a jeho pokladem byla tráva střapatá.

2. Léta běží a na ten příběh už nikdo nevzpomněl.
 Jenom košatý strom se u cesty ve větru tiše chvěl.
 A z vísky bylo město a to město začlo chtít
 asfaltový koberec až na náměstí mít.

R:

3. Že strom stál v cestě plánované, to malý problém byl
 ostrou pilou se ten problém snadno vyřešil.
 Tak naposled se do dne náš strom tam podíval
 a tupou ránu do větví pak už ani nevnímal.

R:

4. Při stavbě se objevilo, že silnice bude dál,
 a tak kousek od nové cesty smutný pařez stál.
 Dětem a výletníkům z výšky nikdo nemával,
 jen přítel vítr si o něm na strništích píseň hrál.

SEVERNÍ VÍTR

C Ami

1. Jdu s děravou patou, mám horečku zlatou,

F G

jsem chudý, jsem sláb, nemocen.

C Ami

Hlava mě pálí a v modravé dáli,

F G C

se leskne a třpytí můj sen.

2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,

tam zbytečně budeš mi psát,

sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě

já nechám si tisíckrát zdát.

C F C G

R: Severní vítr je krutý, počítej, láska má, s tím,

C C7 F C G C

k nohám ti dám zlaté pruty, nebo se vůbec nevrátím.

3. Už zarůstám vousem a vlci už jdou sem,

už slyším je výt blíž a blíž,

už mají mou stopu, už větrí, že kopu,

svůj hrob a že stloukám si kříž.

4. Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén,

a opustil tvou krásnou tvář,

má plechovej hrnek a pár zlatejch zrnek,

a nad hrobem polární zář.

R:

SPATŘIL JSEM KOMETU

Ami

1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
Dmi G7
zmizela jako laň u lesa v remízku,
C E7
v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.

2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

Ami Dmi

- R: O vodě, o trávě, o lese,
G7 C
o smrti, se kterou smířit nejde se,
Ami Dmi
o lásce, o zradě, o světě
E E7 Ami
a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.

4. Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.

R: Na na na ...

5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.

6. Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
já už tu nebudu, ale jiný jí zazpívá.

- R: O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě,
bude to písnička o nás a kometě ...

SPINKEJ

G C
 1. Už se končí den, už je čas k spánku,
 G C
 zdi se barví od červánků,
 G Emi D
 hled', už lampář světla rozsvěcí,
 G C
 tak si dočti stránku, zavři knížku,
 G C
 honem hupky do pelíšku,
 G Emi D
 kořata už dávno vrní za pecí.

G C
 R: Tak spinkej, ať ve tvých snech
 G C
 růže kvetou, voní mech,
 G Emi D
 princeznu si Honza bude brát,
 G C
 až půlnoc prostře síť,
 G C
 na vlásky políbí tě,
 G Hmi D
 vždyť i tvá máma musí spát.

2. Západ rudou barvu ztrácí,
 od řeky se táta vrací,
 musím jít, je jistě hladový,
 až se usměje, tak na chvílenku
 očí si mu všimni, synku,
 snad jednou budeš taky takový.

R:

TRH VE SCARBOROUGH

- Ami C G Ami
 1. Příteli máš do Scarborough jít,
 C Ami D Ami
 dobře vím, že půjdeš tam rád,
 Ami C G
 tam dívku najdi na Market street,
 Ami D G Ami
 co chtěla dřív mou ženou se stát
2. Vzkaž jí, ať šátek začne mi šít,
 za jehlu rýč však smí jenom brát,
 a místo příze měsíční svit,
 bude-li chtít, mou ženou se stát.
3. Až přijde máj a zavoní zem,
 šátek v písku přikaž jí prát,
 a ždímat v kvítku jabloňovém,
 bude-li chtít mou ženou se stát.
4. Z vrkočů svých ať uplete člun,
 v něm se může na cestu dát,
 s tím šátkem pak ať vejde v můj dům,
 bude-li chtít mou ženou se stát.
5. Kde útes ční nad přívaly vln,
 zorej dva sáhy pro růží sad,
 za pluh ať slouží šípkový trn,
 budeš-li chtít mým mužem se stát.
6. Zorej ten sad a slzou ho skrop,
 choď těm růžím na loutnu hrát,
 až začnou kvést, tak srpu se chop,
 budeš-li chtít mým mužem se stát.
7. Z trní si lůžko zhotovit dej,
 druhé z růží pro mne nech stlát,
 jen pýchy své a boha se ptej,
 proč nechci víc tvou ženou se stát.

TŘI KŘÍŽE

Ami G Emi

1. Dávám sbohem břehům proklatejm,
 Ami G Ami
 který v drápech má ďábel sám,
 bílou přídí Šalupa My Grave míří
 k útesům, který znám.

 C G Emi

R: Jen tři kříže z bílýho kamení
 Ami G Emi Ami
 někdo do písku poskládal,
 slzy v očích měl a v ruce znavený
 lodní deník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích,
 samý pití a rvačky jen,
 chřestot nožů při kterým přejde smích,
 srdce, kámen a jméno Sten.

R:

3. Já Bob Green mám tváře zjizvený,
 štěkot psa zněl, když jsem se smál,
 druhej kříž mám a spím pod zemí,
 že jsem falešný karty hrál.

R:

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
 Patty Rogers těm dvoum život vzal,
 svědomí měl, vedle nich si klek,

Rec: *Snad se chtěl jen modlit, vím, trestat je lidské,
 ale odpouštět božské, snad mně tedy Bůh odpustí.*

R: . . . lodní deník a v něm co jsem psal

VEČERNÍČEK

C

1. Dříve, než nám klesnou víčka těsně před spaním,
uvidíme Večerníčka, jak se uklání,

F C F C
pokud vám není moc, dobrý večer, dobrou noc,

G C
zamává čepičkou,

F C F C
z kouzelných hromádek hází lístky pohádek

G C
maličkou ručičkou.

2. Nežli Brouček složí krovky, než by řekl "smím?",

z televizní obrazovky krokem Rumcajzím
loupežník vykročí, s každým pánem zatočí,
Manku má copatou,

zahvzdá, zapíská, vždycky najde Cipíska
bradu má vousatou.

3. Červená se muchomůrka, letí motýlek,
v trávě sedí Vochomůrka, vedle Křemílek,
zkoumají pravidla, jak se vaří povidla,
vařečkou míchají,
kdopak dřív uteče, než jim hrnec přeteče,
to se nás neptají.

4. Stěžoval si kapříkovi vodník Česílko,
že mu někdo v noci odnes vodní křesílko.
Strašlivý kocour Fous, Fištu, Pištu rád by kous
zatím prý smůlu má.
Všechno zná Všeználek, všechno zkazí Neználek
chytřejší vyhrává.

5. Méďa Béd'á honí v lese vlka-zloděje,
Míček Flíček rozbil okno, nic se neděje,
opičák Hup a Hop řídí loď a barví strop,
najíždou na útes,
všechno zná, všechno ví, všechno zdárně vyřeší
chytrý pes maxipes-Fík.

VIKINGSKÁ

Ami

1. Když Tvé srdce čelí strachu,

**Dmi Ami
v temnotě se nevzdáváš,**

když se, spálen, zvedáš z prachu,

**G Ami
za světlem se vydáváš**

C G

R: |: Vítř ví, vítr ví,

**C G
kterým směrem k novým břehům,**

**Dmi Ami
veslům, zdá se, nepoví,**

**G Ami
kdy se pažím uleví. :|**

**2. Šetři dechem, tam, kde nouzí
přítel není ohrožen,
spěchej však, bys dech měl ztratit,
k tomu, kdo Tě volá jen.**

R: (bez repetice!)

**3. Není nutná bílá kůže,
pročpak uhlem značená?
Chraň si rozum, čest a srdce,
jen to něco znamená.**

R: (bez repetice!)

**4. Sám-li plaveš napříč řekou,
brázdíš modrý oceán,
lehce ztratíš vzácné klíče
od Run, Erbů nebo Bran.**

R: (bez repetice!)

**5. Každá pouť má zátočinu,
kde loď naše zakotví,
co však Viking na pevnině,
kdopak z nás jen, kdopak ví?**

R:

HO, HO, WATANAY

D C D
1. Spinkej, můj maličký, máš v očích hvězdičky,
 C G D
dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej.

D C D
R: Ho ho Watanay, ho ho Watanay,
 C G D
ho ho Watanay, kiokena, kiokena.

**2. Sladkou vůni nese ti noční motýl z paseky,
vánek ho kolíbá, už nezpívá, už nezpívá.**

R:

**3. V lukách to zavoní, rád jezdíš na koni,
má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.**

R:

**4. V dlaních motýl usíná, hvězdička už zhasíná,
vánek, co ji k tobě nes', až do léta ti odlétá.**

R:

R:

ANDĚL

C Ami C G7
 1. Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla
 C Ami C G7 C
 přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla,
 Ami C G7
 díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,
 C Ami C G7 C
 tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

C Ami C G7
 R: A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,
 C Ami C G7
 aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,
 C Ami G7 C Ami G7 (F) (G) C
 co mě čeká a nemine, co mě čeká a nemine.

2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorujete ptáky,
 debatujete o Bohu a hraní na vojáky,
 do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
 to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

R:

3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
 já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice,
 a tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi,
 však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.

R:

ZÍTRA RÁNO V PĚT

Emi G

1. Až mě zítra ráno v pět ke zdi postaví,
 C D7 G E7
 ještě si naposled dám vodku na zdraví,
 Ami D7 G Hmi Emi
 z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe,
 Ami H7 Emi Ami,G,D,G,Hmi,Emi
 a pak vzpomenu si, lásko, na tebe,
 Ami H7 Emi
 a pak vzpomenu si na tebe.

2. Až zítra ráno v pět přijde ke mně kněz,
 řeknu mu, že se splet', že mně se nechce do nebes,
 že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju
 a co jsem si nadrobil, to si i vypiju,
 a co jsem si nadrobil, si i vypiju.

3. Až zítra ráno v pět poručík řekne:"Pal!",
 škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
 ještě slunci zamávám, a potom líto přijde mi,
 že tě, lásko, nechávám, samotnou tady na zemi,
 že tě, lásko, nechávám, na zemi.

4. Až zítra ráno v pět prádlo půjdeš práť
 a seno obracet, já u zdi budu stát,
 tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,
 prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij,
 na mě nezapomeň a žij ...

NEZACHÁZEJ SLUNCE

G Ami

1. **Nezacházej, slunce, nezacházej ještě,**

D C D

já mám potěšení na dalekej cestě,

G Hmi Emi G Ami D G

já mám potěšení na dalekej cestě.

2. **Já má potěšení mezi hory-doly,**

[: žádnéj neuvěří, co je mezi námi. :]

3. **Mezi náma dvouma láska nejstálejší,**

[: a ta musí trvat do smrti nejdelší. :]

4. **Trvej, lásko, trvej, nepřestávaj trvat,**

[: až budou skřiváci o půlnoci zpívat. :]

5. **Skřiváci zpívali, můj milej nepřišel,**

[: on se na mě hněvá, nebo za jinou šel. :]

SVOBODNÁ ZEM

C

1. Řekl Mojžíš lidu svému přisel čas,
 Ami F G
 dnes v noci tiše vytratí se každý z nás,
 C F C G C
 mává, mává nám všem svobodná zem.

2. Já říkám rovnou každý ať s tím počítá,
 že naše cesta ke štěstí je trnitá,
 mává, mává nám všem svobodná zem.

R: |: Kdo se bojí vodou jít, ten podle
 tónu Faraónu musí žít,
 mává, mává nám všem svobodná zem: |

3. Až první krůček vody bude za námi,
 tak nikdo nesmí zaváhat, dát na fámy,
 mává, mává

4. A ten den na to všem potomkům ukáže,
 že šanci má jen ten, kdo má dost kuráže, mává
 mává, mává.

R:

5. Ten starý příběh z knížky vám tu vykládám,
 ať každý ví, že rozhodnout se musí sám, mává

R:

POHÁDKA

G C D G Ami G D G C D G Ami G Emi C D G Ami G D ...

Rec: Takhle nějak to bylo:

jedlo se, zpívalo, pilo,
 princezna zářila štěstím
 v hotelu nad náměstím,
 drak hlídal u dveří sálu,
 na krku pletenou šálu,
 Dědové Vševědi okolo Popelky
 žvatlavě slibují šaty a kabelky,
 každý si odnáší kousíček úsměvu,
 dešťový mraky se chystaly ke zpěvu,
 hosté se sjíždějí k veliké veselce,
 paprsky luceren metají kozelce
 a stíny ořechů orvaných dohola
 pletou se letícím kočárům pod kola,
 Šmudla si přivezl v odřeném wartburgu
 kámošku z dětství, prej nějakou Sněhurku,
 vrátný se zohýbá pro tučné spropitné
 a kdo mu proklouzne, tak toho nechytne,
 kouzelník za dvacku vykouzlí pět bonů
 a vítr na věži opřel se do zvonů,
 "Na zdraví nevěsty, na zdraví ženicha!",
 dvě sousta do kapsy a jednou do břicha,
 náhle se za oknem objevil skřítek,
 rozhrnul oponu z máminejch kyttek,
 pěkně se usmál a pěkně se podíval
 a pak mi po očku do ucha zazpíval:

G D Emi Hmi/D

R: Dej mi ruku svou, studenou od okenních skel,

C Hmi/D

všichni tě mezi sebe zvou

C D G Emi Hmi/D C G D

a já jsem tu proto, abys šel.

Rec: Na plný obrátky letíme světem,
 všechny ty pohádky patřily dětem,
 dneska už se neplatí buchtama za skutky,
 sudičky sesmolí kádrový posudky,
 obložen prošlými dlužními úpisy,
 koukám se z okna a vzpomínám na kdysi,
 jak se mi za oknem objevil skřítek,
 rozhrnul oponu z máminejch kyttek,
 pěkně se usmál a pěkně se podíval
 a pak mi po očku do ucha zazpíval:

R:

R:

ROSA NA KOLEJÍCH

C **F6 F#6 G6** **G** **C**
1. Tak jako jazyk stále naráží na vylomený zub,
C **F6 F#6 G6 G** **C**
tak se vracím k svému nádraží, abych šel zas dál,
 F6 **G** **Ami** **Cdim**
přede mnou stíny se plouží a nad krajinou krouží,
 F6 F#6 G6 **C**
podivnej pták, pták nebo mrak.

C **F6 F#6 G6** **C**
R: Tak do toho šlápni, ať vidíš kousek světa,
 F6 G6 C
vzít do dlaní dálku zase jednou zkus,
 F6 G6 C
telegrafní dráty hrajou ti už léta,
 F6 F#6 G6 F#6 F6 C
to nekonečně dlouhý monotónní blues.
 F6 F#6 G6 F#6 F C

R: Je ráno, je ráno, | :nohama stíráš rosu na kolejích: |

2. Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj,
co si radši počkaj až se setmí a pak šlapou dál,
po kolejích táhnou bosí a na špagátě nosí
celej svůj dům, deku a rum.

R:

RŮŽE Z PAPIŘU

Dmi

1. Do tvých očí jsem se zbláznil a teď nemám,

E7 Gmi

a teď nemám, nemám klid,

Ami Dmi

hlava třesťí, asi tě mám rád,

E7 Gmi

stále někdo říká, vzbud' se, věčně trhá nit,

Ami Dmi

studenou sprchu měl bych si dát.

D7

Gmi

R: Na pouti jsem vystřelil růži z papíru,

C7 F A

dala sis ji do vlasu, kde hladívám tě já,

Dmi Gmi

v tomhle smutným světě jsi má naděj na víru,

Ami Dmi

že nebe modrý ještě smysl má.

2. Přines jsem ti kytku, no co koukáš, to se má,

tak jsem asi jinej, teď to víš.

Možná trochu zvláštní, v dnešní době, no tak ať,

třeba z ní mou lásku vytušíš.

R:

SEDM ŽLUTÝCH KAMÍNKŮ

G C D G

1. **Sedíš tu a posloucháš, jak řeka hučí tmou
mluvit stříbro, mlčet zlato, tak mlčím s tebou.**

C

R: **Sedm žlutých kamíneků**

D G

mám na dlani

C

Sedm žlutých kamíneků

D G

a sedm svítání.

2. **Divíš se, co znamená těch sedm kamenů
já ti na to odpovím, že sedm dlouhejch dnů.**

R:

3. **Až odjedeš mi do dále, co mi zůstane
každěj den jeden kamínek v řece utone.**

R:

4. **Až konečně den poslední za hory zapadne,
tu u řeky se sejdeme, ruce si podáme.**

R:

nebo D, G, A, D

RING O DING

- D A G A
1. Za mořem nejhlubším, za horou vysokou
 D A G A
za lesem smutnějším, než oči dětí jsou,
 G A
křídla vran, tisíc bran,
 G E A D
devět řek, vede tam, poslouchej,
- 2. Za bránou tisící, tam zvonková je zem**
a lidé zvonkoví v ní zvoní celý den,
pro váš pláč, pro váš smích,
ringo-o-ding i pro váš hřích, poslouchej.
- 3. V ulicích z perletí a lístků okvětních,**
domečky skleněné a z křídel motýlích,
barevný vodopád má barev víc,
než můžeš znát, poslouchej.
- 4. A lidé zvonkoví ve zvoncích zrození,**
když se stane neštěstí svým zvonkem zazvoní,
| : ring-o-ding: | poslouchej.
- 5. Nemocní se uzdraví a slunce začne hřát,**
auta se vyhnout a kdo nemoh, může vstát,
| : ring-o-ding: | poslouchej.
- 6. Přichází i mezi nás i mezi námi jsou,**
na první pohled je nepoznáš, když po ulici jdou,
zazvoní, když přijde čas,
kde mlčky stál, každý z nás, poslouchej.
- 7. Já zpívám pohádku pro děti zvonečků,**
pro vlásky holčiček a ouška chlapečků,
| : ring-o-ding: | poslouchej.
- 8. Až jednou vyrostou, pak jistě zazvoní,**
mí lidé zvonkoví ve zvoncích zrození,
pro vášposlouchej.
- 9. Ringo, ding – do odeznění**

OKOŘ

D

1. Na Okoř je cesta jako žádná ze sta

A D

vroubená je stromama.

Když jdu po ní v létě samotén na světě

A D

sotva pletu nohama.

G D A

Na konci té cesty trnité, stojí krčma jako hrad

D

tam se sešli trempi hladoví a seší

A D

začali si notovat.

D

A

R: Na hradě Okoři světla již nehoří

D A D

bílá paní šla už dávno spát.

D A

Ta měla ve zvyku dle svého budíku

D A D

o půlnoci chodit strašívát.

G D

Od těch dob co jsou tam trampové

A

nesmí z hradu pryč.

D A

Žije si tam v podhradí, se šerifem vyvádí

D A D

on jí sebral od komnaty klíč.

2. Jedného dne z rána roznesla ze zpráva

že byl Okoř vykraden.

Nikdo neví do dnes, kdo to tenkrát odnes

nikdo nebyl dopaden.

Šerif hrál celou noc mariáš

s bílou paní v kostnici.

Místo aby hlídal, zuřivě jí líbal

dostal z toho zimnici.

nebo D=G, A=D7, G=C

DIVOKEJ HORSKEJ TYMIÁN

D G D
 1. Dál za vozem spolu šlapem
 G D
 někdo rád a někdo zmaten
 G F#mi
 kdo se vrací není sám
 Emi G
 je to věc když pro nás voní
 D G D
 z hor divokej tymián.

2. Léto zůstaň dlouho s námi
 dlouho hřej a spal nám rány
 až po okraj naplň džbán
 je to věc když pro nás voní
 z hor divokej tymián.

G D
 R: Podívej jak málo stačí
 G F#mi
 když do vázy natrhám
 Emi G
 bílou nocí k milování
 D G D
 z hor divokej tymián.

3. Dál za vozem trávou prachem
 někdy krokem někdy trapem
 kdo se vrací dolů k nám
 je to věc když pro nás voní
 z hor divokej tymián.

R:

VODNÍK

C

1. Šel jsem jednou sám

Ami

lesní tišinou

C

měsíc svítil

Ami

na cestu mou

G

když tu náhle zřím

C

postavu malou.

2. Oči velké má

a dlouhej nos

kabát zelený

věčně mokrej šos

tak jsem pochopil,

že to vodník byl.

3. On praví mi

vodník zelený

mám tři ženy

je to k zbláznění

každá chce dnes

se mnou jít na ples.

4. Já nepůjdu

jó na ten bál

čert aby ty

ženský vzal

já je znám

já je dobře znám.

HLÍDAČ KRAV

G (D)

1. Když jsem byl malý říkali mi naši
Dobře se uč a jez chytrou kaši
C (G) D (A) G (D)
až jednou vyrosteš budeš doktorem práv

2. Takový doktor sedí pěkně v suchu
bere velký peníze a škrábe se v uchu
já jim ale na to řek Chci být hlídačem krav

G (E)

- R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře
jíst kaštany mýt se v lavoře
C (A) D (H)
od rána po celý den
G (EAE)
zpívat si jen
Zpívat si Pam pam padam pam ...

3. K Vánocům mi kupovali hromady knih
co jsem ale vědět chtěl to nevyčet jsem z nich
nikde jsem se nedozvěděl jak se hlídají krávy

4. Ptal jsem se starších a ptal jsem se všech
každý na mě hleděl jako na pytel blech
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví

R:

5. Dnes už jsem starší a vím co vím
mnohé věci nemůžu a mnohé smím
a když je mi velmi smutno lehnu do mokré trávy

6. S nohama křížem a rukama za hlavou
koukám nahoru na oblohu modravou
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy

R:

AMNESTIE

- C Ami G
 1. Vnikl mi do bytu orangutan,
 C Ami G
 ukrad' mi vařič na propanbutan,
 Gmi A Dmi
 čeho se člověk dnes nedožije,
 C F C Fmaj7
 v ZOO je od rána amnestie.
2. Koukám, jak v prádelním koši lama
 probírá se mýma košilama,
 na WC mýval si pracky myje,
 v ZOO je od rána amnestie.
3. V kuchyni huláká chameleón,
 že kávu pro všechny namele on,
 tapíři ničí tapiserie,
 v ZOO je od rána amnestie.
4. Je celkem zbytečné zamykat se,
 když letí sem zubr jak kamikadze,
 tohohle zas někdo zneužije,
 že v ZOO je od rána amnestie.
5. Piraně ve vaně z tety Majky
 robia si narýchlo piraňajky,
 budou z ní rodinné relikvie,
 v ZOO je od rána amnestie.
6. V ložnici válí se osm šelem
 propuštěných spolu s ředitelem,
 on kňučí a žadoní o prémie,
 v ZOO je od rána amnestie.
7. S panterem v zádech a v ostrém sprintu
 nějak jsem zapomněl na pointu,
 abych vás nezklamal, tak tady je:
 v ZOO je od rána amnestie.

BEDNA OD WHISKY

Ami C Ami E
 1. Dneska už mně fóry ňák nejdou přes pysky,
 Ami C Ami E Ami
 stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky,
 C Ami E
 stojím s dlouhým vobojkem jak stájovej pinč,
 Ami C Ami E A
 tu kravatu, co nosím, mi navlík' soudce Lynč.

A D E A
 R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
 D E A
 jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
 D E A
 do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
 D E Ami
 tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,
 postavil bych malej dům na louce ukrytý,
 postavil bych malej dům a z vokna koukal ven
 a chlatal bych tam s Bilem a chlatal by tam Ben.

R:

3. Kdyby jsi se, hochu, jen porád nechtěl rvát,
 nemusel jsi dneska na týhle bedně stát,
 moh' jsi někde v suchu tu svoji whisky pít,
 nemusel jsi dneska na krku laso mít.

R:

4. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
 do krku mi zvostane jen dírka mrňavá,
 jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
 má to smutnej konec, a whisky ani lok.

R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
 jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
 do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
 tak kopni do tý bedny - !

CESTA

- Ami G Ami
1. Když hrad je pln chladných rozvalin
 C D Ami
a ze střech shozen každý trám,
 C F Ami
z bohatství zbývá jenom stín,
 Dmi E Ami,D,Ami
- na cestu se dám, kam se dám?
- 2. Mé kroky míří tou krajinou,**
pustou nebo hostinnou,
kdo čestný není, musí jít,
- na cestu se dám, kam se dám?
- 3. Já přešel louky i pouští svět,**
i kraj, kam radost pohlédnout,
za všecku krásu domů smět,
- na cestu se dám, kam se dám?
- 4. Bohatství získat je těžší snad,**
než bujně hřebce osedlat,
však ještě víc čest jménu dát,
- na cestu se dám, kam se dám?
- 5. I dlouhá cesta přec konce má,**
jako by louči jiskry zřím,
čest svému jménu navrátím,
- na cestu se dám, tam se dám.
- 6. Když hrad je pln chladných rozvalin**
a ze střech shozen každý trám,
čest svému jménu navrátím,
- na cestu se dám...

DEJ MI VÍC SVÉ LÁSKY

- Ami C
 1. Vymyslel jsem spoustu nápadů, aů,
 Ami G E
 co podporujou dobrou náladu, aů,
 Ami D Dmi
 hodit klíče do kanálu, sjet po zadku holou skálu,
 Ami E Ami (G)
 v noci chodit strašit do hradu, aů.
2. Dám si dvoje housle pod bradu, aů,
 v bílé plachtě chodím pozadu, aů,
 úplně melancholicky, s citem pro věc jako vždycky
 vyrábím tu hradní záhadu, aů.
- C E
 R: Má drahá, dej mi víc, má drahá, dej mi víc,
 Ami F C G
 má drahá, dej mi víc své lásky, aů,
 C E
 já nechci skoro nic, já nechci skoro nic,
 Ami F C E
 já chci jen pohladit tvé vlásy, aů.
3. Nejlepší z těch divnejch nápadů, aů,
 mi dokonale zvednul náladu, aů,
 natrhám ti sedmikrásky, tebe celou s tvými vlásy
 zamknu si na sedm západů, aů.

R:

4.=3.

KYTKA

D G D
 1. Otvírám lásku na stránce "rád",
 A D
 přišel jsem, milá má, něco ti dát,
 G D
 zeptat se, co děláš a jakej byl den,
 A D
 pohladit tvář, tu kytku si vem.

D G D
 R: Ty jsi tak jiná, tak jiná, kdo ví,
 A D
 jestli má touha tě neporaní,
 G D
 ty jsi tak jiná, pojd', ruku mi dej,
 A D
 s tebou je celej svět jak vyměněnej.

2. Sedíme tu spolu a slova si jdou,
 propletený prsty leží na kolenou,
 oči jako čert a malinkej nos,
 ze všech je nejhezčí, tiše, už dost.

R:

MAMUTI

D D7
 1. Přišel pravěk zas o něco dříve,
 G D
 a s ním vítr přines' mamuty,
 Hmi F#mi
 jejich dusot už je slyšet z dálky,
 G D
 bude žrádlo na tudy.

2. Celej měsíc kopali jsme jámu,
 pak přišel očekávanej den,
 bylo slyšet těžkou tupou ránu,
 už je tam, nemůže ven.

Hmi F#mi G D
 R: Mamuti, mamuti, na kořínky, na bobule seru ti,
 G F#mi Hmi
 kolem běhá hora masa, jó, to bude krása,
 G D
 přežerem se zase k prasknutí.

3. Mamut zmizel skoro celej v díře,
 kouká mu jen špička chobotu,
 chytrou lstí my přemohli jsme zvíře
 časně ráno v sobotu.

4. Celej tejdén ležíme a žerem,
 nemáme už na nic náladu,
 mastný brady tiše svítí šerem
 a já toužím zase po hladu.

R:

PTÁČATA

G

1. Na kolejích stála a za uchem květ,
 vlasy trávou zavázaný,
 C G
 s kytarou na zádech, strun už jen pět,
 D7 G
 hezký oči uplakaný.

2. Opuštěnejch ptáčat plnej je svět,
 hnízda hledaj', neví, co dál,
 vyšlápali jsme ránem a v neděli zpět,
 za tejdén jsem u trati stál.

C

G

- R: Víš, holky těžší to maj',
 Ami C G
 ví----íš, holky těžší to maj'.

3. Říkal jsem jí "štístko zatoulaný",
 vždycky smála se a začala hrát
 o potocích v trávě a o znamení,
 co lidi uměj' ze zloby dát.

R:

4.=1.

MRZUTÝ KRÁL

Mezihra: C,G,Ami,Emi,F,C,F,G,C

C G Ami Emi
 1. Krajina panství, vesniček, hradů,
 F C G C
 kolik jen sáhů má do hranic?
 C G Ami Emi
 Projdeš tam lehce, než brána se zavře,
 F B E Ami
 zpátky je cesty ještě víc.

Mezihra: C,G,Ami,Emi,F,C,F,G,C

2. Klíčem je úsměv, který je třeba
 na rtech všem smutným vykouzlit,
 klíč ale nenajdeš na prvním kroku,
 nevede k němu každá nit.

Mezihra: C,G,Ami,Emi,F,C,F,G,C

E7 Ami G C
 R: Nechce se zpívat, když srdce puká
 G C G E
 a pohled na Tebe pálí.
 Ami Emi Ami Emi
 Jak mám notovat svojí písničku?
 Ami Emi H7 Emi
 Nebuď už mrzutý, králi!

Mezihra: C,G,Ami,Emi,F,C,F,G,C

3. Ať zpívá slavík v korunách stromů,
 nebo mi loutna v rukou zní,
 ať cestou do světa nebo jen domů,
 úsměv Ti na rtech vykouzlí.

Mezihra: C,G,Ami,Emi,F,C,F,G,C

4. Zdá se, že robota zabírá času,
 že Ti na úsměv nezbývá,
 vytrvej ty, kdo chceš rozesmát krále,
 pod rouškou tmy radost ukrývá.

Mezihra: C,G,Ami,Emi,F,C,F,G,C

R:

Mezihra: C,G,Ami,Emi,F,C,F,G,C

V DEVĚT HODIN DVACET PĚT

G Cmi F G# G Cmi G Cmi F G# G Cmi G

R: Vap tap tap ...

Cmi F

1. V devět hodin dvacet pět mě opustilo štěstí,

G# G G7

ten vlak, co jsem jím měl jet, na koleji dávno nestál,

Cmi F

v devět hodin dvacet pět jako bych dostal pěstí,

G# G G7

já za hodinu na náměstí měl jsem stát, ale v jiným městě.

C7

Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátká,

Fmi

že staviš se jen na skok, že nechalas' mi vrátka

Bb G

zadní otevřená, zadní otevřená,

C7

já naposled tě viděl, když ti bylo dvacet,

Fmi

to jsi tenkrát řekla, že se nechceš vracet,

Bb G

že jsi unavená, ze mě unavená.

R:

2. Já čekala jsem, hlavu jako střep, a zdálo se, že dlouho,

může za to vinný sklep, že člověk často sleví,

já čekala jsem, hlavu jako střep, s podvědomou touhou,

já čekala jsem dobu dlouhou, víc než dost, kolik přesně, nevím.

Pak jedenáctá bila a už to bylo passé,

já dřív jsem měla vědět, že vidět chci tě zase,

láska nerezaví, láska nerezaví,

ten list, co jsem ti psala, byl dozajista hloupý,

byl odměřený moc, na vlídný slovo skoupý,

už to nenapravím, už to nenapravím.

R:

LABUTÍ KŘIK

C **C7**
1. Přišel podzim zas o něco dříve,
F C
a s ním vítr přines' labutě,
Ami Emi
modrou řekou byla slyšet píseň,
F C
třepetání perutě.

2. Celý měsíc tak si spolu hrály,
potom přišel ten osudný den,
bylo slyšet divné pousmání
rezavého nože jen.

3. Pak zmizela loďka v zátočině,
na ní zvonil zabijácký smích,
toho muže nikdo nedohoní,
kroky v blátě smyje sníh.

Ami Emi F C
R: Labuti, labuti, vrať se zpátky na svou řeku, labuti,
F Ami Emi
stýská se mi po tvém křiku a mám na jazyku,
F G
s kým že tvoje láska odletí.

4. Tak tu leží a je celá bílá,
ještě dýchá v teplé náruči,
nebojí se, je jak nikdy tichá,
nevolá a nekřičí.

5. Pláče nebe a na modré řece
její láska plave opodál,
a já nevím, zase jednou nevím,
kam bych ty své oči dal.

R:

R:

STARÝ PŘÍBĚH

C **Fmaj7** **C** **Fmaj7**
 1. Řek' Mojžíš jednou lidu svému: přišel čas,

C **Emi** **F** **G**
 dnes v noci tiše vytrátí se každý z nás.

C E F D7 **C** **Fmaj7 C Fmaj7 C**

*: Mává, mává nám všem svobodná zem.

2. Já říkám rovnou: každý ať s tím počítá,
 že naše cesta ke štěstí je trnitá.

*:

C

R: Kdo se bojí vodou jít,

G

ten podle tónů faraónů musí žít.

*:

3. Až první krůček bude jednou za námi,
 tak nikdo nesmí zaváhat, dát na fámy.

*:

4. Pak tenhle vandr všem potomkům ukáže,
 že šanci má jen ten, kdo má dost kuráže.

*:

R:

*:

5. Ten starý příběh z knížky vám tu vykládám,
 ať každý ví, že rozhodnout se musí sám.

*:

R:

STÁNKY

D G

1. U stánků na levnou krásu

D Edim

postávaj' a smějou se času,

D A D

s cigaretou a s holkou, co nemá kam jít.

2. Skleniček pár a pár tahů z trávy,

uteče den jak večerní zprávy,

neuměj' žít a bouřej' se a neposlouchaj'.

D7 G A

R: Jen zahlídli svět, maj' na duši vrásky,

D Gmi

tak málo je, málo je lásky,

D A D

ztracená víra hrozny z vinic neposbírá.

3. U stánků na levnou krásu

postávaj', a ze slov a hlasů

poznávám, jak málo jsme jim stačili dát.

R:

R:

SLAVÍCI Z MADRIDU

Dmi Ami E Ami Dmi Ami E Ami

Ami E Ami
 1. Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,
 E Ami
 horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře,
 E Ami
 vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,
 E Ami
 kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

Dmi Ami
 R: Žízeň je veliká, život mi utíká,
 E Ami
 nechte mě příjemně snít,
 Dmi Ami
 ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,
 E Ami
 zpívat si s nima a pít.

2. Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
 oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
 dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
 někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.

3. Nebe je modrý a zlatý, ženy jsou krásný a cudný,
 Mantily sváteční šaty, oči maj' jako dvě studny.
 Zůstal jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná,
 kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.

R:

SHANE

Ami G Ami
 Tam někde v dálce oheň kvet', a tak jsem k němu jel,
 G F E
 jen tak s chlapama posedět jsem zrovna tenkrát chtěl,
 F G F E
 ten stařík s tváří vrásčitou jak dubovej kmen
 Ami G Ami
 vyprávěl pověst letitou o střelci jménem Shane.

G Ami G Ami
 R: Byl to Shane, byl to Shane.

Je v kraji klid, však bejval čas, kdy Reed tu s bandou vlád
 všem při tom jménu běhal mráz a nikdo nemoh' spát,
 Reed zabíjel a všechno bral, všechno včetně žen,
 a strašlivě se začal smát, když slyšel jméno Shane.

R:

Shane, to je zlý svědomí lumpů jako Reed,
 i když je člověk jako my, tak líp se umí bít,
 a pak nám pastor vyjevil, že měl dnes živej sen,
 a den nato se objevil střelec jménem Shane.

R:

Měl tváře prachem šedivý a oči jako len,
 měl divný jméno mazlivý, on jmenoval se Shane,
 my všichni na něj koukali, co se bude dít,
 pak jména svý jsme říkali, a on dal koni pít.

R:

Měl šaty z módy vyšlý snad, v tom se nevyznám,
 a unavenej na zem pad' k žlutejm diviznám,
 a pak se zdvih', řek': "Už jsem fit," jen trochu přitom zív',
 a řek' nám, že jde vyčistit ten Augiášův chlív.

R:

A v saloonu tou dobou Reed se svojí bandou byl,
 ten Reed by jistě přestal pít, kdyby vytušil,
 že dostane ho pistolník s očima jako len,
 štíhlej jako řeholník, muž toho jména Shane.

R:

Shane bouchačku si spustil níž, než do saloonu vlez',
 a my nad ním dělali kříž, vidím to jako dnes,
 a pak jsme jenom slyšeli šest poctivejch ran,
 a tím, že rány zazněly, zhas' celej Reedův klan.

R:

Shane vyšel ven, měl pevnej krok a řek': "Je hotovo,"
 však rudá krev mu barví bok, on měl v něm olovo,
 pak řek', že je čas odejít, v očích měl chladnej cejn,
 a v saloonu byl mrtvej klid, on jmenoval se Shane.

R:

Ten večer rosou zastudil a na kůži sed' chlad,
 i já, ač jsem se nenudil, jsem řek', že půjdu spát,
 my dali jsme si po loku, stařík spí už svůj sen,
 jen já mám jizvu na boku a můj jméno je Shane.

R: 2x

SEDMIKRÁSKA

Hmi

1. V řece plavou bílý lístky, sedmikrásky někdo blízký

Emi Hmi
 druhému se ptal, zda na něj myslí,
 F#7 Hmi
 vzpomíná, má-nemá rád.

2. Smutně plavou květy vodou, rozum pláče nad náhodou,
 nemá, nemá, řeko nemá, spíchej, ať nebolí to tak.

H7

- R: Chvíli si myslíš, že svět ztratil tvar,

Emi
 prostor se zúžil na má dáti - dál,

A

jak mokrá sirka připadáš si zbytečná,

D

F#7

jak zapálený trsy trav.

3. Ushla kytka na kamenech, vezmi ji
 a v knížce nech ji,
 pro vzpomínku u básniček,
 že kterých ti po večerech čet'.

R:

4.=1.

ZACHRAŇTE KONĚ

Emi Ami7
 1. Peklo byl ráj, když hořela stáj, příteli,
 C D G C H7
 věř mi, koně pláčou, povídám,
 Emi Ami7
 to byla půlnoc, v tom křik o pomoc, už letěly
 C H7 Emi
 hejna kohoutů, a bůhví kam.

G Hmi C
 R: Zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,
 G Hmi C
 žil jsem jen pro ně, bránil je nejvíckrát,
Ami C
 než přišla chvíle, kdy hřívy bílé
Ami H7 (D7)
 pročesal plamen, spálil na troud.

2. Ohrady a stáj, a v plamenech kraj už nedýchal,
 já viděl, jak to hříbě umírá,
 klisna u něj a smuteční děj se odbývá,
 jak tiše pláče, oči přivírá.

R:

G Hmi C
 R: Zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,
 G Hmi C
 žil jsem jen pro ně, bránil je nejvíckrát,
 G Hmi C
 zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,
Emi
 zachraňte koně ..

AMAZONKA

A

1. Byly krásný naše plány,
C#mi
byla jsi můj celej svět,
Hmi A
čas je vzal a nechal rány,
Hmi E
starší jsme jen o pár let.

2. Tenkrát byly děti malý,
ale život utíká,
už na "táto" slyší jinej,
i když si tak neříká.

A

- R: Nebe modrý zrcadlí se
F#7 Hmi
v řece, která všechno ví,
A
stejnou barvu jako měly
Hmi E
tvoje oči džínový.

3. Kluci tenkrát, co tě znali,
všude, kde jsem s tebou byl,
"Amazonka" říkávali,
a já hrdě přisvědčil.
4. Tvoje strachy, že ti mládí
pod rukama utíká
vedly k tomu, že ti nikdo
"Amazonka" neříká.

R:

5. Zlatý kráse cingrlátek,
jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej šátek,
nosit dáls' ho nechtěla.

- R: Teď jsi víla z paneláku,
samá dečka, samej krám,
já si přál jen, abys byla
pořád stejná, přísahám,
Hmi A
pořád stejná, přísahám.

KDYŽ MĚ BRALI ZA VOJÁKA

- Ami C G C
1. Když mě brali za vojáka, stříhali mě dohola,
 Dmi Ami
 vypadal jsem jako blbec,
 E F G C G
 jak i všichni dokola, -la, -la, -la,
 Ami E Ami
 jak i všichni dokola.
2. Zavřeli mě do kasáren, začali mě učit,
 jak mám správný voják být
 a svou zemi chránit, -ti, -ti, -ti,
 a svou zemi chránit.
3. Na pokoji po večerce ke zdi jsem se přitulil,
 vzpomněl jsem si na svou milou,
 krásně jsem si zabulil, -lil, -lil, -lil,
 krásně jsem si zabulil.
4. Když přijela po půl roce, měl jsem zrovna zápal plic,
 po chodbě furt někdo chodil,
 tak nebylo z toho nic, nic, nic, nic,
 tak nebylo z toho nic.
5. Neplačte, vy oči moje, ona za to nemohla,
 protože mladá holka lásku potřebuje,
 tak si k lásce pomohla, -hla, -hla, -hla,
 tak si k lásce pomohla.
6. Major nosí velkou hvězdu, před branou ho potkala,
 řek' jí, že má zrovna volnej kvartýr,
 tak se sbalit nechala, -la, -la, -la,
 tak se sbalit nechala.
7. Co je komu do vojáčka, když ho holka zradila,
 nashledanou, pane Fráňo Šrámku,
 písnička už skončila, -la, -la, -la,
 jakpak se vám líbila, -la, -la, -la?
 No nic moc extra nebyla.

ŽIVOT JE JEN NÁHODA

G C G G7
 1. Život je jen náhoda, jednou jsi dole, jednou nahoře
 C Cmi G D7 G
 život plyne jak voda a smrt je jako moře

2. Každý k moři dopluje, někdo dříve a někdo později
 kdo v životě miluje ať neztrácí naději

C G C G
 3. Až uvidíš v životě zázraky, které jenom láska umí
 A7 D7
 zlaté rybky vylétnou nad mraky a pak porozumíš

4. Že je život jak voda, kterou láska ve vino promění
 láska že je náhoda a bez ní štěstí není

JEŠTĚ MI CHVILKU ZPÍVEJ

- C F Ami
 1. Ještě mi chvílku zpívej, a neříkej, že už to neumíš,
 Dmi Ami D G
 ať se zas cítím takhle malicky, ať srdce pro me bije,
 C F Ami
 ještě mi aspon chvílku zpívej, ať muzu sladce ztracet vedomi
 Dmi Ami D G
 a utopit svůj rozum ve vlnkach te hloupoucké melodie.
2. Tak jen zpívej, kdo vi, co bude za tři vteřiny,
 někdo nas vyfoti i přes panel a zbudou jen dva stiny na zdi,
 když zpívas, je mi jak davno v bezpečí babiččiny periny,
 a nemám strach, jen o to jediny -
 že už bude konec prazdnin.
3. Ještě mi zpívej, a já to vážně nikde nepovím,
 že ti to, no, trochu ujelo, prostě ses netrefila,
 muzika není pro každého, jen pro ty, co maj' usi hladovy,
 a mne už v uchu hrozne krucelo,
 a tys' mi ho tak hezky nakrmila.
4. Prosim, prosim, ještě zpívej, ať zapomenu všechny rozumy,
 já vím, že ti to nikdy nevrátím,
 i když se tváříš hezky skromně,
 ještě zpívej, ať co na tom, že to neumíš,
 jini to umí, ale co já s tím, když nezpívají pro me ...

ZAHRADA TICHÁ

C

Je tam brána zdobená,

Dmi

cestu otevírá,

H F

zahradu zelenou

C

všechno připomíná.

**Jako dým závojů mlhou opředěných,
vstupuješ do ticha cestou vyvolených.**

**Je to březový háj, je to borový les,
je to anglický park, je to hluboký vřes.**

**Je to samota dnů, kdy jsi pomalu zrál,
v zahradě zelený, kde sis za dětství hrál.**

**Kolik chceš, tolik máš očí otevřených,
tam venku za branou leží studený sníh.**

**Zpočátku uslyšíš vítr a ptačí hlas,
v zahradě zelený přijdou do ticha zas.**

**Světlo připomíná rána slunečných
v zahradě zelený v zahradě beze snů.**

**Uprostřed závratí sluncem prosvícených,
vstupuješ do ticha cestou vyvolených.**

nebo D, Emi, C, G, D

UKOLÉBAVKA

G **G/F G/E** **G/F G**
1. Den už se sešeril, už jste si dost užili,
Ami **Ami/G Ami/F#** **Ami/G Ami**
tak hajdy do peřin, a ne, abyste tam moc řádili,
G **G/F G/E** **G/F G**
zítra je taky den, slunko mi to dneska slíbilo,
Ami **Ami/G Ami/F#** **Ami/G Ami**
přejme si hezký sen, a kéž by se nám to splnilo,
G Emi Hmi Emi Ami **D7**
na na na ..., aby hůř nebylo, to by nám stačilo.

G **C G** **D7 G**
R: Hajduly, dajduly, aby víčka sklapnuly,
C G **D7 G**
hajduly dajdy, každý svou peřinu najdi,
D7 G **D7 G**
hajajajajajaja, Kuba, Lenka, máma a já,
C G
zítra, dřív než slunce začne hřát ...,
D7 G
dobrou noc a spát.

2. V noci někdy chodí strach, srdce náhle dělá buch-buchy,
nebojte, já spím na dosah, když mě zavoláte, zbiju zlé duchy,
zítra je taky den, slunko mi to dneska slíbilo,
přejme si hezký sen, a kéž by se nám to splnilo,
na na na ..., aby hůř nebylo, to by nám stačilo.

D7 G D7 G
R: + a spát, a spát ...

KRUTÁ VÁLKA

C **Ami** **Dmi** **Emi**
 Tmou zní zvony z dálky, o čem to milý sníš?

F **Dmi** **C F** **G**
 Hoří dál plamen války a ráno je blíž.

C **Ami** **Dmi** **Emi**
 Chci být stále s Tebou, až trubka začne znít,
F **Dmi** **C** **G** **C**
 láska má, vem mne s sebou, ne, to nesmí být.

Šál ukryje proud vlasů, na pás pak připnu nůž,
 poznáš jen podle hlasu, že já nejsem muž.
 Tvůj kapitán Tě čeká, pojd', musíme už jít,
 noc už svůj kabát svléká, ne, to nesmí být.

Až dým vítr stočí, tvář změní pot a prach
 do mých dívej se oči, tam není strach.
 Když vítr Tě raní, kdo dával by Ti pít,
 hlavu vzal do svých dlaní, ne, to nesmí být.

Ach má láska sladká, jak mám Ti to jen říct?
 Každá chvíle je krátká a já nemám víc,
 já nemám víc než Tebe, můj dech jenom Tvůj zná,
 nech mne jít vedle sebe, pojd', láska má...

KDYŽ JSI SMUTNÁ

- C Fmaj7 C Fmaj7
 1. Když jsi smutná, tak i kapky deště bolí,
 C Fmaj7 A7
 rány se otevřou a naplní se solí,
 Dmi G Emi Ami
 držím tě za ruku a nemám žádnou záruku,
 Fmaj7 C Fmaj7
 že nezůstanu o žebrácké holi.
2. Když jsi smutná, tak mi něco ruce sváže,
 do mé hlavy mlčky vpochoďují stráže,
 všechny mé nápady hned zahánějí do řady
 a střílí puškou té nejtěžší ráže.
3. Když jsi smutná, tak i sochy v parku brečí,
 stromy procitnou a mluví lidskou řečí,
 tiše tě konejší, jak umí stromy vezdejší,
 [: a náhle jsi víc svoje, nežli něčí ... :]

CHVÁLÍM TĚ ZEMĚ MÁ

(Chválím Tě země má,) Chválím Tě země má,
 (Tvůj žár i mráz.) Tvůj žár i mráz.
 (Tvá tráva zelená) Tvá tráva zelená
 (dál vábí nás.) dál vábí nás.

(Máš závoj z oblaků) Máš závoj z oblaků
 (bílých jak sníh.) bílých jak sníh.
 (Hvězdo má, bárko zázraků) Hvězdo má, bárko zázraků
 (na nebesích.) na nebesích.

At před Tvou planetou hvězdný prach zametou.

Dej vláhu rostlinám, dej ptákům pít.
 Prosím, svou přízeň dej i nám, dej mír a klid.

Dej vláhu rostlinám, (chválím Tě země má...)
 dej ptákům pít. (Tvůj žár i mráz...)
 svou přízeň dej i nám, (Tvá tráva zelená...)
 dej mír a klid. (dál vábí nás...)

 (Máš závoj z oblaků...)

 (bílých jak sníh...)

 (má bárko zázraků...)

 (na nebesích...)

At před Tvou... (...at před Tvou)
 planetou... (...planetou)
 hvězdný prach... (...hvězdný prach) zametou.

Dej vláhu rostlinám,
 (dej vláhu rostlinám...)
 dej ptákům pít.
 (dej ptákům pít...)
 Prosím, svou přízeň dej i nám,
 (svou přízeň dej i nám...)
 dej mír a klid.
 (dej mír a klid...)

svou přízeň dej i nám,
 dej mír a klid.

HVĚZDOLET

C Ami Dmi G
 Z malého hvězdoletu, který přistál jednou na zemi,
 C Ami Dmi G
 vyšli dva martané a ten menší z nich ukázal
 C Ami Dmi G
 na mlhy, které se valily kolem nich
 C Dmi Dmi G C C7
 a pak napsal do deníku, který nosil stále u sebe, tato slova:

F G C Emi Ami
 R: Na této zemi budou trávou chodit jednou lidé,
 F G C C7
 narodí se bosí a snad se budou bát,
 F G C Emi Ami
 na této zemi budou trávou chodit jednou lidé
 F G F
 a zemi, její kouzla, budou brát.

Pak přišly třetihory a člověk se stal moudřejším,
 škoda, že o kytky se ještě tolik nezajímal,
 to v řekách tekla stále ještě voda čistá
 a on se v ní koupal a do nebe se díval a byl rád.

R:

V raketách člověk poznal nová místa,
 když přistál na Marsu tak našel tam pár vět
 vyrytých do skály snad před tisíci léty
 a tahle báseň jméno měla svět a byla noc.

R:

G C
 1. Když máš srdce zjihlé, když máš potíže,
 G C
 tak dej cihlu k cihle, těsto do díže,
 Ami D7 G Emi
 upec třeba chleba, postav třeba zeď,
 C D7
 žal se krásně vstřebá,
 G G7 C D7 G
 začni s tím hned teď, začni s tím hned teď.

C D7 G C
 R: Dělání, dělání, všechny smutky zahání,
 Ami D7 G G7
 dělání, dělání je lék.
 C D7 G C
 Dělání, dělání, to nám úsměv zachrání,
 Ami D7 G
 dělání, dělání je lék.

POVĚSTE HO VEJŠ

Rec.: Na dnešek jsem měl divnej sen; slunce pátilo a před saloonem stál v prachu dav, v tvářích cejch očekávání. Uprostřed popraviště z hrubých klád šerifův pomocník sejmul odsouzenci z hlavy kápi a dav zašuměl překvapením. I já jsem zašuměl, protože ten odsouzenec jsem byl já a šerif četl neúprosným hlasem rozsudek....

Ami
 Pověste ho vejš, ať se houpá,
 C G
 pověste ho vejš, ať má dost.
 Dmi Ami
 Pověste ho vejš, ať se houpá,
 E Ami
 že tu byl nezvanej host.

Pověste ho, že byl jinej,
 že tu s námi dejchal stejnej vzduch.
 Pověste ho, že byl línej
 a tak trochu dobrodruh.

Pověste ho za El Passo,
 za snídani v trávě a lodní zvon.
 Za to že neoplýval krásou,
 F E Ami
 že měl country rád, že se uměl smát i vám.
 C G Dmi C G
 Ref.: Nad hlavou mi slunce pálí konec můj nic neoddálí,
 C G
 do svých snů se dívám z dáli.
 Dmi E
 A do uší mi stále zní tahle moje píseň poslední

Pověste ho vejš...

Pověste ho za tu banku,
 v který zruinoval svůj vklad.
 Za to že nikdy nevydržel
 na jednom místě stát.

Pověste ho vejš...

Pověste ho za tu jistou,
 který nesplnil svůj slib.
 že byl zarputilým optimistou
 a tak dělal spoustu chyb.

Pověste ho, že se koukal,
 ze hodně jed a hodně pil.
 ze dal přednost jarním loukám
 F E Ami
 že se oženil a že se usadil a žil.

HOLKY Z NAŠÍ ŠKOLKY

Ref.:

Pověste ho vejš...

C Ami G
Majdalena, Apolenka s Veronikou
C Ami F G
a taky Věrka, Zdenka, Majka, Lenka s Monikou
C Ami F G
no jasně Klára, Ančí, Bára, Mančí už nevím či
C Ami F G
to všechno byly holky z naší školky senzační

C G F G C Ami (G)
Ref.: Jé, jé, jé, kdepak ty fajn holky jsou
C F G
a kde maj hračky svý ty naše lásky tří-letý.
C G F G C Ami (G)
Pá, pá, pá, řekli jsme pá před školkou
C Ami G
bylo nám právě šest a začla další dívčí šou

Ve škole Daniéla, Michaéla s Romanetou,
a taky Adriána, Mariána se Žanetou
a hlavně přima Radka - kamarádka co všechno ví
tyhle holky byly naše víly školních dní

Ref.: Jé, jé, jé, kdepak ty fajn holky jsou
a kde maj žákovský naše lásky klukovský.
Čau, čau, čau řekli jsme čau před školou
táhlo nám na patnáct a začlo další dívčí šou

Na gymplu bezva Šárka, třída Klárka, Táňa jak sen
a taky senza Jarka v podkolenkách veselá jen
a všechny v sexy tričku - postavičku mněli ham-ham
no prostě přima štace inspirace k maturám

Ref.: Jé, jé, jé, kdepak ty fajn holky jsou
a kde maj rozdaný ty naše lásky vysněný
Au, au, au, vzlykli jsme au, čau a pá
už se dál nekoná žádná dívčí školní šou

I když pak poznali jsme spoustu dalších dívek a jmen
plavovlásky, černovlásky, žár i sen
v rytmu diska, z dálky z blízka, i v náruči
přesto jsou stále holky s naší školky nejhezčí

Ref.: Jé, jé, jé, kdepak ty fajn holky jsou
a kde maj čůpky svý ty naše lásky tříletý
Pá, pá, pá, říkáme dál před školkou
to se ví léta jdou ale ty holky nestárnou

TŘI PŘÁNÍ

D(C)

Emi(Dmi)

Příběh, který právě teď, chystám se vám vyprávět,

A(G)

D(C)

trochu připomíná svět, kam se velcí nepouští.

Hmi(Ami)

Emi(Dmi)

Čtyři muži na poušti dali stařečkovi pít

A(G)

D(C)

a on jim řek že splní jejich přání.

Nejdřív nejstarší si přál: „Dej mi zámek ať jsem král.“

druhý boháčem chtěl být, třetí dívek tisíc mít

Ale co se stalo s nejmladším to už se nikdo nedoví

vždyť v pohádkách jsou jen tři přání.

Než bys býval okem mžik, rázem stál tu dívek šik,

rázem stál tu tváří v tvář boháč, král i otrokář.

Ale co se stalo....

Potom přišla žízeň zlá, po ní bouře písečná

rázem stál tu smrti v tvář boháč, král i otrokář.

Ale co se stalo...

Možná se vám zdá zas, že ten příběh smazal čas
svět se stále otáčí a tři přání nestačí.

Kdo to řek a kdo to ví, možná že ten nejmladší,
když světem šel za čtvrtým přáním.

JANTAROVÁ ZEMĚ

Ami **C** **Ami**
 Do splašenejch koní, už zase lovci střílí
 C **Emi**
 ulicí je ženou dolů k ohradám
 Dmi **Ami**
 zítra jako vloni, hra je pro ně dohraná
 Dmi (F) **Ami**
 bujný hlavy skloní někam do trávy.

Dmi **Ami**
Ref.: Krá, až si kabát změní
 Dmi **Ami**
 krá, bílé vrány odletí
 Dmi **Ami**
 krá, v Jantarový zemi
 F **Emi**
 přistanou v jiném století

Zamčený jsou stáje, kat už hřívý stříhá
lovčí král je v kapli po stý korunován
sníh pomalu taje, těla stromů se probouzí
v jantarový zemi bude zas co pít.

Ref.:

TULÁCKÝ RÁNO

Dmi
Posvátný je mi každá ráno,
Ami **Dmi**
kdy ze sna budí se šumící les
a když se zvedám s písničkou známou
Ami **Dmi**
a přezky chřestí o skalnatou mez.

Ref.: Tulácký ráno na kemp se snáší
B **F**
za chvíli půjdeme toulat se dál
Dmi
a vodou z říčky oheň se zháší
B **C** **Dmi**
tak zase půjdeme toulat se dál.

Posvátný je mi každý večer,
když oči k ohni vždy vrací se zpět.
Tam mnohý z pánů chtěly by se kouknout
a hned by viděl jaký chceme svět.

Ref.:

Posvátný je mi každý slovo,
když lesní moudrost a přírodu znáš.
Bobříků sílu a odvahu touhy,
kolik v tom pravdy, však kdo nám ji dá.

Ref.:

ABECEDA

C

Život je jak abeceda

E

smysl písmen slov a vět

Ami

někdo našel, někdo hledá

F

život je jak abeceda

C

C

a z ní složíš celý svět.

C

E

A je alej třešně zjara, alej bílá jako pára

Ami

C

G

B jsou barvy zahrad v září i ty kytky čeká stáří

C jsou cesty tam i zpátky, někdy dlouhý, někdy krátký

D e domov, někde v koutě tam, kde končí všechny poutě

E je Eva, první žena, za hřích z ráje vyhoštěna

F je faleš, sestra zrady, k té se raděj otoč zády

G jsou gesta, nemá slova, za která se všechno schová

H jsou hvězdy, co se třpytí, barví slunce, noční kvítí

I je inkoust, první řádky, o jsi čmáral do pohádky

J je jizva, v duši skrytá, jizvy život nepočítá

K je kámen, nezestárne, zato člověk má to marné

L je láska, slabé chrání, za peníze není k mání

M je matka, má nás ráda, i když pláče i když strádá

N je nouze, přepych střídá, často po ní chodí bída

O je omyl. to se stává, čekáš pád a přijde sláva

P je pravda, jako v bouři, oči nikdo nezamhouří

R je radost, malý ptáček, co ti žitím jen tak skáče

S je smutek, kreslí vrásky, často skrývá velké lásky

T je touha, voda živá, pramen v každém srdci zpívá

U je úžas, dětských očí. nad tím, že se Země točí

V je hořká vůně hlíny, každý musí mezi stíny

Z je zemřít a tak tedy, zet je konec abecedy

Život je jak abeceda....

JOŽIN Z BAŽIN

Emi Ami6 H7 Emi
 Jedu takhle tábořit Škodou 100 na Oravu
 Ami6 H7 Emi
 spěchám proto riskuji přejezdím přes Moravu
 D7 G D7 G H7
 řadí tam to strašidlo, vystupuje z bažin
 Emi Ami6 H7 Emi D7
 žere hlavně Pražáky jmenuje se Jožin.

G Edim D7
 Ref.: Jožin z bažin močálem se plíží
 G
 Jožin z bažin k vesnici se blíží
 Edim D7
 Jožin z bažin už si zuby brousí
 G
 Jožin z bažin kouše saje rdousí
 C G D7 G
 Na Jožina z bažin koho by to napadlo
 C G D7 G H7
 platí jen a pouze práškovací letadlo.

Projížděl jsem dědinou cestou na Vizovice
 přivítal mě předseda řek mi u slivovice:
 „Živého či mrtvého Jožina kdo přivede
 tomu já dám za ženu dceru a půl JZD.“

Ref.:

Říkám: „Dej mi předsedo letadlo a prášek
 Jožina ti přivedu, nevidím v tom háček.“
 Předseda mi vyhověl, ráno jsem se vznesl
 na Jožina z letadla prášek pěkně klesl.

Ref.: Jožin z bažin už je celý bílý
 Jožin z bažin z močálu ven pílí
 Jožin z bažin dostal se na kámen
 Jožin z bažin tady je s ním amen!
 /: Jožina jsem dohnal už ho držím johoho
 dobré každé Love prodám já ho do ZOO :/

ČARODĚJNICE Z AMESBURY

Emi D Emi
 Zuzana byla dívka, která žila v Amesbury
 G D Emi
 s jasnýma očima a řečmi pánů navzdory.
 G D Emi Hmi
 Sousedé o ní říkali, že temná kouzla zná
 C Hmi C D Emi
 a že se lidem vyhýbá a s Ďáblem pletky má.

Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil
 a pověřivý lid se na pastora obrátil,
 že znají tu moc nečistou jež krávy zabíjí
 a odkud ta moc vychází, to každý dobře ví.

Tak Zuzanu před tribunál hned předvést nechali
 a když ji vedli městem všichni kolem volali:
 „Už konec je s tvým řáděním, už nám neuškodíš,
 na své cestě poslední, do pekla poletíš.“

Dosvědčil jeden sedlák, že zná její umění
 d'ábelským kouzlem prý se v netopýra promění
 a v noci nad krajinou létává pod černou oblohou
 sedlákům krávy zabíjí tou mocí čarovnou.

Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla zná
 v noci se v černou kočku mění dívka líbezná.
 Je třeba jednou provždy ukončit d'ábelské řádění,
 všichni křičeli jak posedlí: „Na šibenici s ní!“

Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy
 pak z tribunálu povstal starý soudce vážený:
 „Je přece v Knize psáno: nenecháš čarodějnici žít
 a před Ďáblovým učením, budeš se na pozoru mít.“

Zuzana stála krásná s hlavou hrdě vztyčenou
 a její slova zněla klenbou s tichou ozvěnou:
 „Pohrdám vámi, neznáte nic nežli samou lež a klam,
 pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni umírám.“

Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici
 a kolem ní se sběhly davy běsnící
 a ona stála bezbranná, však s hlavou vztyčenou,
 zemřela tiše samotná, pod letní oblohou.

BRATŘÍČKU, ZAVÍREJ VRÁTKA

Ami C
 Bratříčku nevzlykej, to nejsou bubáci,
 G E
 vždyť už jsi velikej, to jsou jen vojáci,
 F E
 přijeli v hranatých železných maringotkách.
 Se slzou na víčku hledíme na sebe,
 buď se mnou bratříčku, bojím se o tebe,
 na cestách klikatých, bratříčku, v polobotkách.

Ami E Ami E Ami E Ami
 Ref.: Prší a venku se setmělo, tato noc nebude krátká,
 F Ami F Ami E
 beránka vlku se zachtělo, bratříčku, zavřel jsi vrátka?

Bratříčku nevzlykej, neplýtvej slzami
 nadávky polykej a šetři silami,
 nesmíš mi vyčítat jestliže nedojdeme.
 Nauč se písničku, není tak složitá
 opři se, bratříčku, cesta je rozbitá,
 budeme klopýtat, zpátky už nemůžeme.

Ref.: ...bratříčku, zavírej vrátka!

NEVIDOMÁ DÍVKA

C Dmi C Dmi
 V zahradě za cihlovou zídou
 C Dmi C Dmi
 popsanou v slavných výročích,
 C Dmi E Ami
 sedává na podzim na trávě před besídkou
 F G E
 děvčátko s páskou na očích.

Pohádku o mluvícím ptáku
 nechá si přečíst z notesu,
 pak pošle polibek po chmýří na bodláku
 na vymyšlenou adresu.

Ami Dmi Ami G7
 Ref.: Prosím vás, nechte ji, ach, nechte ji, tu nevidomou dívku,
 Dmi G7 E
 prosím vás, nechte ji si hrát.
 Dmi Ami
 Vždyť možná hraje si na slunce s nebesy,
 F G
 jež nikdy neuvidí, ač ji bude hrát.

Pohádku o mluvícím ptáku
 a o třech zlatých jabloních,
 a taky o lásce, jež v černých květech máku
 přivezou jezdci na koních.

Pohádku o kouzelném slůvku,
 jež vzbudí všechny zakleté,
 pohádku o duze, jež spává na ostrůvku,
 na kterém poklad najdete.

Ref.:

Rec.:=1

Rukama dotýká se květů
 a neruší ji motýli,
 jen trochu hraje si s řetízkem amuletu,
 E
 jen na chvíli...

Ref.:

LOUŽE

Hmi
Tam, kde je mlází, vítr si hází,
G
kapkami deště, chce víc a ještě,
Emi
po cestě běží, louže a z věží
F#
nebe se kácí, kapky se ztrácí,

Ref.:

Hmi
Hladinu čeří a vítr svěží,
G
stromky se houpou, do rytmu hloupou
Emi F# Hmi
melodii, déšť si vytukává.

Hmi G
Těžko říct, proč vodou mává,
Emi F#
v loužích nic nezůstává.
Hmi G
To, co v nich se jednou mihne,
Emi F#
kdo v očích, svých to zastihne ??

Kapičky vody, jak mraků plody,
sklizené v koše, na vodní ploše,
mdlá silueta kalného světa,
ponurých vizí, do louží mizí.

Ref.

BOBOBALADA (MUCHOLAPKY)

E

Mrtvolky hmyzu,

H7

přilíplé k slizu

E H7 E H7

na mucholapkách.

Chlebové kúrky

a mochumúrky

a špína na psích tlapkách.

Ref.:

A H7 E

Když je Bobo při práci,

A H7 E

uhýbají Tuláci,

A H7

letí větev, letí kmen,

E A

slyším nárek, slyším sten,

E

zas hledám zdravotnici,

H7 E

zas volám nemocnici.

Polínek hora,

kotel potvora,

brutaru jsem se chopil.

Dým si chtěl líně,

vlézt do kuchyně

asi mě nepochopil.

Ref.

Za umývárkou,

pere se s várkou,

děti na houpačce.

Bobo zas šílí,

děti jsou bílí,

při dopadu ke značce.

Ref.

Na cestě k jímce,

zdvihají límce,

k nosu myči nádobí.

Voda se valí,

lavor se kalí,

přibory trychtýř zdobí..

2x Ref

ADIÉ

Hx1 2
Po nebi honí se,
 3 2
několik ptáků..
1 2 3 2
bůh snad ví, kam letí...
drobný hmyz choulí se
do květu máku.
do rudého obětí...

Jak lidé z prerie,
boty od prachu,
hledíme na nebe od perutí.
šeptáme: "adié"..
s špetkou strachu,
povinnost do kroku nás zas nutí..

Ref.: Adié... (Hx1,G,Dmi,Ami)

Hx1
E-----
H-----5(capo)
G----10
D----10
A----8
E-----

Hx2
E-----
H-----5(capo)
G----10
D----10
A----7
E-----

Hx3
E-----
H-----5(capo)
G----10
D----10
A----5(capo)

LÁSKO MÁ

G Gx1
 Kde jsou ty tváře,
 Gx2 Gx1 G
 kde jsou ty hlasy od lidí?
 Gx1
 A jejich záře,
 Gx2 Gx1 G
 co ještě každý nevidí?

D C G
 Ref.: S bázní svou já kráčím ze tmy málem, stále zakopávám,
 D F C
 snad ze snů, kéž mé srdce jednou zavolá:
 D G Gx1 Gx2 Gx1
 Lásko má, lásko má...

Kde jsou mé touhy,
 kde jsou má zdání ztracená?
 Život prý dlouhý,
 pozor, když svítí červená.

Ref.: -"

Kde jsou ty oči,
 kde slova která vrátí zpět?
 Co světem točí:
 vás všechny znova potkat smět.

Ref.: -"

Kde jsou má přání,
 odešla jenom kousek dál
 až do svítání,
 jako bych předtím chvíli spal.

Ref.: -"

PO STOPÁCH GOLEMA

Ami Emi Ami Emi
Byl v dobách těch zvláštní věk práce i víry,

Ami G C G
lidé se i stínů báli.

 F C Ami D
[: Kdo silný práci zastane, ochrání nás?

Ami E C G (místo C,G v repetici Ami)
Pomoz nám, pomoz nám, králi! :]

Tu rabín hlas vyslyšel, rozhnětl hlinu,
pod rukou daří se dílo

[: a Golem práci zastane, ochrání nás,
probud' se, probud' ó, sílo! :]

Jak má, šlo možná na chvíli, když přešel čas,

jde z něj strach, jaké to čáry,
[: tak lidé zase volali, rabíne náš,
zbav nás té zlověstné páry! :]

Zas rabín hlas vyslyšel, smuten se stáhl,
Golema uložil k spánku,

[: Kováři, kovej podkovy, pekaři peč,
ševče, drž se u verpánku! :]

Byl v dobách těch zvláštní věk, tajemství plný,
kdo ví, co čas všechno skrývá?

[: Po stopách půjdu krajinou, rabíne můj,
na svět, co na svět se díváš! :]

KONÍČKU MŮJ

C
 R.: Koníčku můj,
 F
 zastav se, stůj,
 C G
 v lampičce pod vozem dochází lůj.
 C
 Seno máme,
 F
 vodu máme,
 C G C
 do rána bílého posečkáme.

C F
 1. Hvězdná bář se zvolna točí
 C F
 a když kočí zavře očí
 Ami G
 zdá se mu prastarý sen.
 C F
 Tam, kde teče velká řeka,
 C F
 tam že na něj láska čeká,
 Ami G
 očí má modré jak len.

2. Možná, že i tomu koni
 krásný sen se hlavou honí,
 že na něm sedí sám král.
 Až je oba rosa vzbudí,
 budou zkřehlí, budou chudí,
 potáhnou vozíček dál, potáhnou dál...

R.: La, la la la...

3. = 2.

C
 R.: Koníčku můj,
 F
 zastav se, stůj,
 C G C
 v lampičce pod vozem dochází lůj.

PÁTÁ

C F C
 Hodina bývá dlouho trpělivá
 C F C
 A potom odbijí PÁTÁ
 C F C
 A tak tu zpívám slova mlčenlivá
 C F C
 O tom že pomíjí PÁTÁ

C Ami
 Zvonek zvoní škola končí po schodech se běží
 C Ami
 Novák leze po jabloni a je náhle svěží,
 G
 bláznivej den,

a já smíchem umírám,
 Ami Dmi
 kdosi mě kárá a páni já nenabírám, neboť
 C Ami F G C Ami F G
 PÁTÁ právě teď odbila, PÁTÁ právě teď odbila
 C Ami F G C
 PÁTÁ právě teď odbila nám.

Hodina bývá někdy nekonečkou
 a pak už odbijí PÁTÁ
 A proto zpívám píseň jedinečnou
 Právě že pomíjí PÁTÁ

Zvonek zvoní škola končí po schodech se běží
 Novák leze po jabloni a je náhle svěží
 Bláznivej den

PÁTÁ... (mezihra)

Zvonek zvoní škola končí po schodech se běží
 Novák leze po jabloni a je náhle svěží
 Bláznivej den

PÁTÁ právě teď odbila
 PÁTÁ právě teď odbila
 PÁTÁ právě teď odbila nám..

KLEPÁNÍ NA NEBESKOU BRÁNU

KNOCKI'N ON HEAVEN'S DOOR

Alternativa: A-E-Hmi, A-E-D

G D Ami
Mámo sundej kytku z kabátu

G D C
za chvíli mi bude k ničemu

G D Ami
můj kabát a kudlu vem pro tátu

G D C
já už stojím před bránou s klíčem

REF:

G D Ami
Cejtím že zaklepu na nebeskou bránu

G D C
Cejtím že zaklepu na nebeskou bránu

G D Ami
Cejtím že zaklepu na nebeskou bránu

Jó mámo zahrab moje pistole
ať už z nich nikdy nikdo v životě nemůže střílet
ještě se sejdem za sto let
až se vydáš na poslední výlet

REF:

G D Ami
Cejtím že zaklepu na nebeskou bránu

G D C
Cejtím že zaklepu na nebeskou bránu

G D Ami
Cejtím že zaklepu na nebeskou bránu

G D C
Všichni jednou zaklepem na nebeskou bránu

Neberu s sebou milý tváře
žijte si tu co se do vás vejde
až popíšem všechny diáře
všichni se tam za tou bránou sejdem

G D Ami
Všichni jednou zaklepem na nebeskou bránu

G D C
Všichni jednou zaklepem na nebeskou bránu

G D Ami
Všichni jednou zaklepem na nebeskou bránu

G D C
Všichni jednou zaklepem na nebeskou bránu

Mama, take this badge off of me
I can't use it anymore.
It's getting' dark, too dark, to see
I feel like I'm knockin' on heaven's door.

Knock, knock, knockin' on heaven's door
Knock, knock, knockin' on heaven's door
Knock, knock, knockin' on heaven's door
Just like so many times before

Mama, wipe the blood off of my face
I just can't seeee through it anymore
Got a long black feelin' and it's hard to trace
Feel like knockin' on heaven's door

Knock, knock, knockin' on heaven's door
Knock, knock, knockin' on heaven's door
Knock, knock, knockin' on heaven's door
Just like so many times before

Mama, put my guns in the ground
I just can't fire them anymore
That long black train is coming around
I feel like I'm knockin' on heavens door.

Knock, knock, knockin' on heaven's door
Knock, knock, knockin' on heaven's door
Knock, knock, knockin' on heaven's door

OMNIA VINCIT AMOR

Dmi C Dmi
 Šel pocestný kol hospodských zdí,
 F C F
 přisedl k nám a lokálem zní
 Dmi Dmi C
 pozdrav jak svaté přikázání:
 Dmi C Dmi
 omnia vincit amor.

Hej, šenkýři, dej plný džbán,
 ať chasa ví, kdo k stolu je zván,
 se mnou ať zpívá, kdo za své vzal
 omnia vincit amor.

Ref.:

F C Dmi
 Zlaták pálí, nesleví nic,
 F C F
 štěstí v lásce znamená víc,
 Gmi F C A
 všechny pány ať vezme d'as!
 Dmi C Dmi
 Omnia vincit amor.

Já viděl zemi válkou se chvět,
 musel se bít a nenávidět
 v plamenech pálit prosby a pláč,
 omnia vincit amor.

Zlý trubky troubí, vítězí zášť,
 nad lidskou láskou roztáhli plášť,
 vtom kdosi krví napsal ten vzkaz:
 omnia vincit amor.

Ref.: Zlaták pálí...

Já prošel každou z nejdleších cest,
 všude se ptal, co značí ta zvěst,
 až řekl moudrý: Pochopíš sám
 všechno přemáhá láska.

Ref.: Zlaták pálí...

Teď s novou vírou obcházím svět,
 má hlava zšedla pod tíhou let,
 každého zdravím větou všech vět:
 omnia vincit amor, omnia vincit amor ...

PROMĚNY

- ONA:** **Darmo sa ty trápíš můj milý synečku,**
nenosím já tebe, nenosím v srdéčku,
přece tvoja nebudu, ani jednu hodinu.
- ON:** **Copak sobě myslíš má milá panenko,**
vždyť ty jsi to moje rozmilé srdénko,
a ty musíš býti má, lebo mi tě pán Bůh dá.
- ONA:** **A já sa udělám malú veveričků,**
a já ti uskočím z dubu na jedličku,
přece tvoja nebudu, ani jednu hodinu.
- ON:** **A já chovám doma takú sekerečku,**
ona mi podetne důbek i jedličku,
a ty musíš býti má, lebo mi tě pán Bůh dá.
- ONA:** **A já sa udělám tu malú rybičku,**
a já ti uplynu přeč po Dunajičku,
přece tvoja nebudu, ani jednu hodinu.
- ON:** **A já chovám doma takovú udičku**
co na ni ulovím kdejakú rybičku,
a ty přece budeš má, lebo mi tě pán Bůh dá.
- ONA:** **A já sa udělám tu velikú vranů,**
a já ti uletím na Uherskú stranu,
přece tvoja nebudu, ani jednu hodinu.
- ON:** **A já chovám doma starodávnú kušu,**
co ona vystřelí všeckým vranám dušu,
a ty musíš býti má, lebo mi tě pán Bůh dá.
- ONA:** **A já sa udělám hvězdičku na nebi,**
a já budu lidem svítiti na nebi,
přece tvoja nebudu, ani jednu hodinu.
- ON:** **A sù u nás doma takoví hvězdáři,**
co vypočítajù hvězdičky na nebi,
a ty musíš býti má, lebo mi tě pán Bůh dá.
- OBA:** **A ty musíš býti má, lebo mi tě pán Bůh dá.**

ATENTÁT

C G
Atentát, v posteli,
Ami F
vše co mám rád rozdělí,
C G
na dva ostrovy, od sebe daleko,
Ami F
všechno v nás už přeteklo.

C G
Jsme uvězněni v tělech,
Ami F C, G
jak hudba v decibelech,
Ami F C
zas budem šťastni, tak prosím, zhasni svět.

Atentát, v posteli,
už tolikrát jsme umřeli,
ve tmách za slovy,
daleko od nebe,
míjíš mě a já tebe.

Jsme uvězněni v tělech,
jak kulky v revolverech,
zas budem šťastni, tak prosím, zhasni svět.
Zítřka budem šťastni, tak prosím, zhasni svět.
Zas budem šťastni, tak prosím, zhasni svět.

Zas budem šťastni, tak prosím, zhasni svět,
zítra budem šťastni, tak prosím, hned...
Zas budem šťastni, tak prosím, zhasni svět...

TAK NĚJAK MÁLO TANČÍM

Předehra: C, Emi, Ami, Emi, F, Ami, Emi, G

Emi C Emi
 Všem strunám řeky toužím být tón
 Ami
 všem okapovým loužím jejich břeh,
 F Ami
 signálu antén sklon střech
 Emi G
 a pustit uzdu kormidlům.

 C Emi
 Aspoň potápěčem v hrnku se stát,
 Ami Emi
 chytit svojí vlnku s ní se prát,
 F Ami
 z krabičky mýdla mít vor
 G
 a sjíždět vanu bez závor.

 C Emi
 Ref.: Tak nějak málo tančím, zpívám, brečím, líbám,
 Ami G
 marně si hledám tep,
 G Ami
 jsem prý dospělý a to je svět,
 F G
 když je ti přes třicet.

A v umyvadle tůni chci mít,
 v solničkách zas vůni majáků,
 ze starých školních pijáků
 postavit záchranný člun.

A velerybu ladně v dlani skrýt
 a hloubku moře na dně talířů,
 ve skafandru z halířů
 vyrazit v ten správný směr.

Ref.: Tak nějak...

 C
 Tak nějak málo tančím Ami, F, G
 C
 Tak nějak málo líbám Ami, F, G
 C
 Tak nějak málo brečím Ami, F, G
 C
 Tak nějak málo zpívám Ami, F, G

Dohra: C, Emi, Ami, Emi, F, Ami, Emi, G 2x Fine: C

VEDOUcí

Kolegyně, prosim vás
 Přestaňte tu kvílet
 Seberte se, vypadněte
 Nebo budu střílet
 A nechte si svý řeči planoucí
 Já jsem tady vedoucí

Důležitě koukám do diáře tak
 Vypadněte z mojí kanceláře
 A pracujte tak
 Jak je žádoucí neb
 Já jsem tady vedoucí

Já jsem vedoucí
 Já jsem king!
 Meeting, briefing, brainstorming
 Rád bych vám drink nabídl
 Chci váš feedback
 As soon as possible

Jsem vedoucí
 Já jsem king!
 Meeting, briefing, brainstorming
 Rád bych Vám drink nabídl
 Chci váš feedback
 As soon as possible

Ddůležitě koukám do diáře
 vypadněte z mojí kanceláře
 a pracujte tak
 Jak je žádoucí neb
 Já jsem
 Já jsem
 Já jsem tady vedoucí

Já jsem vedoucí
 Já jsem king!
 Meeting, briefing, brainstorming
 Rád bych vám drink nabídl
 Chci váš feedback
 As soon as possible

Jsem vedoucí
 Já jsem king!
 Meeting, briefing, brainstorming
 Rád bych Vám drink nabídl
 Chci váš feedback
 As soon as possible

Marcelko, prosim vás, dneska už tu pro
 nikoho nejsem, jo?

Kolegyně, prosim vás
 Co děláte
 Pracuje se od půl deváté
 Jste jediná
 Kdo to pořád nechápe
 Tak vypadněte
 Na co tady čekáte

A rád bych slyšel něký dobrý zprávy
 Doneste mi někdo trochu kávy
 Nebo bude peklo horoucí neb
 Já jsem tady vedoucí

Já jsem vedoucí
 Já jsem king!
 Meeting, briefing, brainstorming
 Rád bych vám drink nabídl
 Chci váš feedback
 As soon as possible

Jsem vedoucí
 Já jsem king!
 Meeting, briefing, brainstorming
 Rád bych Vám drink nabídl
 Chci váš feedback
 As soon as possible

Já jsem vedoucí
 Já jsem king!
 Meeting, briefing, brainstorming
 Rád bych vám drink nabídl
 Chci váš feedback
 As soon as possible

Jsem vedoucí
 Já jsem king!
 Meeting, briefing, brainstorming
 Rád bych Vám drink nabídl
 Chci váš feedback
 As soon as possible

1970

C Dmi
 Nevím jestli je to znát
 C
 Možná by bylo lepší lhát
 F
 Jsem silnej ročník sedmdesát
 C
 Tak začni počítat

Nechci tu hloupě vzpomínat
 Koho taky dneska zajímá
 Silnej ročník sedmdesát
 Tak začni počítat

Tenkrát tu bejval jinej stát
 A já byl blbej na kvadrát
 Jsem silnej ročník sedmdesát
 G (místo C)
 třeba například

R.: G Ami
 Naši mi vždycky říkali
 F
 jen nehas co tě nepálí
 C
 Jakej pán takovej krám
 G Ami
 Naši mi vždycky říkali
 F
 co můžeš sleduj z povzdálí
 C
 A nikdy nebojuj sám

Nevím jestli je to znát
 Možná by bylo lepší lhát
 jsem silnej ročník sedmdesát
 Nemoh' jsem si vybírat

Tak mi to přestaň vyčítat
 Naříkat co jsem za případ
 Jsem silnej ročník sedmdesát
 G (místo C)
 a možná že jsem rád

R.: Naši...

F G
 |: Čas pádí čas letí těžko ta léta vrátíš zpět
 C Ami
 A tak i Husákovy děti dospěly do Kristových let
 F G
 Čas pádí čas letí a je to zvláštní svět
 C Ami
 A tak i Husákovy děti dospěly do Kristových let :|

Čas pádí...

DROBNÁ PARALELA

C **D**
 Ta stará dobrá hra je okoukaná
C **G** **D**
 Nediv se, brácho, kde kdo jí zná
C **G** **D**
 Přestaň se ptát, bylo nebylo líp
C **G** **D**
 včera je včera, bohužel bohudík

C **G** **D** **Emi**
 Ref.1: Nic není jako dřív, nic není jak bejvávalo
 Nic není jako dřív, to se nám to mívávalo
 Nic není jako dřív, ačkoli máš všechno co jsi vždycky chtěla
 Nic není jako dřív, ačkoli drobná paralela by tu byla

Snad nevěříš na tajný znamení
 všechno to harampádí balábile mámení
 Vážení platící jak všeobecně ví se
 Včera i dneska stále ta samá píseň

Ref.1: *Ačkoliv*
 Nic není jako dřív...

C **G**
 Promlouvám k vám ústy múzy
D **D/E**
 vzývám tón a lehkou chůzi
C **G**
 vzývám zítřek nenadálý
D **D/E**
 odplouvám a mizím

Ref.2: Nic není jako dřív, nic není jak bejvávalo
 Nic není jako dřív, jó to se nám to dlouze kouřivalo
 Bohužel bohudík je s námi ta nenahmatatelná intimita těla
 Nic není jako dřív - jen fámy - bla, bla, bla, bla, et cetera.

Nic není jako dřív
 Nic není jak bejvávalo
 Bohužel, bohudík
 Co myslíš ségra, je to hodně nebo málo?

ŽELVA

C F C F C F, C, F

Né moc snadno se želva po dně honí

C F C F C F, C

Velmi radno je plavat na dno za ní

G

Potom počkej až se zeptá

Ami

A na to, co tě v mozku lechtá

C F C F C F, C, F

Nic se neboj a vem si něco od ní

Abych zabil dvě mouchy jednou ranou

Želví nervy od želvy schovám stranou

Jednu kád' tam dám pro tebe

A pak aspoň pět pro sebe

Víš má drahá a zbytek je pod vanou

C G F C

|: Když si někdo pozor nedá

C G F C

Jak se vlastně želva hledá

F D7 G7

Ona ho na něco nachytá

F D7 G7

I když si to pozděj' vyčítá :| (*repetice po mezihře*)

Né moc lehce se želva po dně honí

Ten kdo nechce, tak brzy slzy roní

Jeho úsměv se vytratí

A to se mu nevyplatí

Má se nebát želev a spousty vodní

POCITY

Předehra: G, D, Emi, C

G D Emi C
Z posledních pocitů poskládám ještě jednu úžasnou chvíli.
G D Emi C
Je to tím, že jsi tu. Možná tím, že kdysi jsme byli
G D
ty a já, my dva, dvě nahý těla,
Emi C
tak neříkej, že jinak jsi to chtěla,
Emi D Emi C
tak neříkej, neříkej, neříkej mi nic.

Stala ses' do noci, z ničeho nic, moje platonická láska.
Unaven bezmoci, usínám vedle tebe, něco ve mně praská.
A ranní probuzení a slova o štěstí, neboj se, to nic není.
Pohled a okouzlení a prázdný náměstí na znamení.

G D Emi C
Jenže ty neslyšíš, jenže ty neposloucháš.
G D Emi C
Snad ani nevidíš, nebo spíš nechceš vidět.
G D Emi C
A druhejm závidíš a v očích kapky slany vody.
G D Emi C
Zkus změnu, uvidíš, pak vítej do svobody.

Jsi anděl, netušíš. Anděl, co ze strachu mu utrhali křídla.
A až to ucítíš, zkus kašlat na pravidla.
Říkej si o mně, co chceš. Já jsem byl odjakživa blázen.
Nevím, co nechápeš, ale vrať se na zem.

Jenže ty neslyšíš, jenže ty neposloucháš.
Snad ani nevidíš, nebo spíš nechceš vidět.
A druhejm závidíš a v očích kapky slany vody.
Zkus změnu, uvidíš. Pak vítej do svobody.

Z posledních pocitů poskládám ještě jednu úžasnou chvíli.
Je to tím, že jsi tu. Možná tím, že kdysi jsme byli
ty a já, my dva, dvě nahý těla,
tak neříkej, že jinak jsi to chtěla,
tak neříkej, neříkej, neříkej mi nic.

MEDVÍDEK

D

Dlouhá noc a mně se stýská moc
pro tebe malý dárek mám

Emi

Přes hory přes ploty

A7 D

medvídek z Bogoty už letí...

Medvídek plyšový na cestě křížový

Bůh ho ochrání

Emi

A7

Před smečkou římskejch psů a jejich úradů

G

A

ti posílá - lásku co v bříšku má...

H

D

Ref.: Medvídek z Bogoty usnul a sním

H

D

na kříži z Golgoty spí

Emi

Za třicet stříbrných

A7

z medvídky padá sníh

G

A

No a ti římští psi ho sjíždějí na saních

D

o Vánocích.

Nesvatá hodina medvídky proklíná
že odhodil korunu bez trnů.

Medvídek ospalý pod křížem pokleká
chce pít.

Kalichem sladkosti - medvídky napustí
do bříška jak to má rád...

Koruna plyšová, vánoční cukroví
nikdo se nedoví o svatozáři trnový...

Ref.: Medvídek z Bogoty...

Hmi

Medvídky probud' se, prober se, vstaň,
psi se už sbíhají připrav si dlaň,
Slunce zas vychází cítíš tu zář,
tlapky dáš v pěst, nebo nastavíš tvář...

H

D

Římskejch psům a jejich úradům

H

A

Maxipes Herodes vánoční slib dal dnes

Ref.: Medvídek z Bogoty

AMERIKA

G D Ami
 Nandej mi do hlavy tvý brouky
 G
 A bůh nám seber beznaděj
 D Ami
 V duši zbylo světlo z jedný holky
 G
 Tak mi teď za to vynadej

Zima a promarněný touhy
 Do vrásek stromů padá déšť
 Zbejvaj roky asi né moc dlouhý

 C
 Do vlasů mi zabroukej...

 G
 Ref.: ...pá pa pá pá
 Emi G Emi (G)
 pá pá pá pá, pá pa pá pá, pá pa pá pá, pá pa pá (pá)

Tvoje oči jenom žhavý tóny
 Dotek slunce zapadá
 Horkej vítr rozezní mý zvony

 C
 Do vlasů ti zabrouká...

 G
 Ref.: ...pá pa pá pá
 Emi G Emi (G)
 pá pá pá pá, pá pa pá pá, pá pa pá pá, pá pa pá (pá)

Na obloze křídla velkejch ptáků
 Tak už na svý bráchy zavolej
 Na tváře ti padaj slzy z mraků
 A bůh nám sebral beznaděj

A v duši zbylo světlo z jedný holky
 Do vrásek stromů padá déšť
 Poslední dny, hodiny a roky
 Do vlasů ti zabroukám...

 G
 Ref.: ...pá pa pá pá
 Emi G Emi (G)
 pá pá pá pá, pá pa pá pá, pá pa pá pá, pá pa pá (pá)

TUNEL JMÉNEM ČAS

C E mi C F
 Těch strašnejch vlaků, co se ženou kolejí tvejch snů
 F mi C C # mi G 7
 těch asi už se nezbavíš do posledních dnů
 C E mi C F
 A hvězdy žhovejch uhlíků ti nikdy nedaj spát
 F mi C C # mi C
 Tvá dráha míří k tunelu a tunel ten má hlad

Už tolikrát ses mašinfíry zkusil na to ptát
 kdo nechal roky nejhezčí do vozů nakládat
 Proč vlaky, co si každou noc pod oknem laděj hlas
 polyká díra kamenná - tunel jménem Čas...

Co všechno vlaky odvezly, to jenom pánbůh ví
 tvý starý lásky mladej hlas a slova bláhový
 A po kolejích zmizela a spadla za ní klec
 co bez tebe žít nechtěla a žila nakonec

A zvonky nočních nádraží i vítr na tratích
 a honky tonky piáno a uplakanej smích
 A písničky a šťastný míle na tuláckej pas
 už spolkla díra kamenná - tunel jménem Čas

Než poslední vlak odjede - a to už bude zlý
 snad nákej minér šikovnej ten tunel zavalí
 A veksl zpátky přehodí v tý chvíli akorát
 tvá kapela se probudí a začne zase hrát

Vlak v nula nula dvacet pět bude ten poslední
 minér svou práci nestačí dřív než se rozední
 Ten konec moh bejt veselej, jen nemít tenhle kaz
 tu černou díru kamennou - tunel jménem Čas...

MODRÁ JE DOBRÁ

G D C D
Modrá je planeta, kde můžeme žít
G D C D
Modrá je voda, kterou musíme pít
G D C D
Modrá je obloha, když vodejde mrak
F C G
Modrá je dobrá, už je to tak.

Modrá je Milka - ta naše kráva
Modrá je prej v Americe tráva
Modrá je údajně i polární liška
Senzačně modrá je moje vojenská knížka.

C G
Ref.: Jako nálada když zahrajou poslední kus
F C F G
Modrá je naděje láska i moje blues
C G
Je to barva, kterou mám prostě rád
F C G
Modrá je dobrá, už je to tak.

Modrá je Raketa - ta moje holka
modrá je vzpomínka na Mikyho Volka
velká rána je modřej přeliv
modrý voko má i černej šerif

Ref.: Jako nálada... (2x)

HÁDALASE DUŠE S TĚLEM

Ami F E7 Ami
 A když bylo před kostelem
 C G C
 A když bylo před kostelem
 Ami F G
 Hádala se duše s tělem
 Ami F E7 Ami
 Hádala se duše s tělem

Tělo, tělo, cos dělalo
 Tělo, tělo, cos dělalo
 O duši jsi nic nedbalo
 O duši jsi nic nedbalo

Cos vidělo, to jsi chtělo
 Cos vidělo, to jsi chtělo
 Na hříchy jsi nevzpomnělo
 Na hříchy jsi nevzpomnělo

Tělo, tělo, tělo hříšné
 Tělo, tělo, tělo hříšné
 Bývalo jsi v světě pyšné
 Bývalo jsi v světě pyšné

Chodilo jsi v stříbře, zlatě
 Chodilo jsi v stříbře, zlatě
 A já ležím v hlíně, blátě
 A já ležím v hlíně, blátě

Chodilo jsi po muzikách
 Chodilo jsi po muzikách
 A já ležím v těžkých mukách
 A já ležím v těžkých mukách

Nedávej mně, duše, viny
 Nedávej mně, duše, viny
 Bylas se mnou v každé chvíli
 Bylas se mnou v každé chvíli

Byla-li jsem já kdy s tebou
 Byla-li jsem já kdy s tebou
 Nevládla jsem sama sebou
 Nevládla jsem sama sebou

A když bylo před kostelem
 A když bylo před kostelem
 Hádala se duše s tělem
 Hádala se duše s tělem

VARIACE NA RENESANČNÍ TÉMA

Láska je jako večernice
plující černou oblohou
Zavřete dveře na petlice!
Zhasněte v domě všechny svíce
a opevněte svoje těla
vy, kterým srdce zkameněla

Láska je jako krásná loď
která ztratila kapitána
námořníkům se třesou ruce
a bojí se co bude zrána

Láska je bolest z probuzení
a horké ruce hvězd
které ti oknem do vězení
květiny sypou ze svatebních cest

Láska je jako večernice
plující černou oblohou
Náš život hoří jako svíce
a mrtví milovat nemohou

CESTA

C, G, Ami, F, G

C G
 Tou cestou, tím směrem prý bych se dávno měl dát.

Ami
 Když sněží, jde to stěží, ale sněhy pak tají,
 F G
 kus něhy ti za nehty slíbí a dají

C G
 Víc síly se prát, na dně víc dávat, než brát
 Ami
 A i když se vleče a je schůdná jen v kleče,
 F G
 donutí přestat se zbytečně ptát,

C G Ami
 Ref.: jestli se blížím k cíli, kolik zbývá víry, kam zvou
 F G
 svodidla, co potmě mi lžou?
 C G Ami
 Snad couvám zpátky a plýtvám řádky, co řvou,
 F G
 že už mi doma neotevřou.

C
 Nebo jít s proudem,
 G
 na lusknutí prstů se začít hned smát.
 Ami
 Mít svůj chodník slávy a před sebou davy
 F G
 a přes zkroucená záda být součástí stáda

C G
 Ale zpívat a hrát, kotníky líbat a stát.
 Ami
 Na křídlech všech slavíků a vlastně už ze zvyku
 F
 přestat se zbytečně ptát,

Ref.: jestli se blížím k cíli...

(mezihra)

Ref.: jestli se blížím k cíli...

CAMELOT - CESTA K RYTÍŘSTVÍ

Ami E Ami E
Když bít se chceš a za svou čest,
Dmi G
tak k rytířům se dej
C G C G
a bránit slabší mečem svým,
Dmi E
pojd', píseň naši pěj.

Je právě čas, kdy Artuš král
zve dobré síly sem,
kdy krytý tmou šik nepřátel
chce dobít naši zem

Ami Dmi
Ref.: Je na cti tvé, co dokážeš,
Ami E
by strach ti velel běž,
Ami Dmi
stůj v kruhu nás a pamatuj,
Ami E Ami
pět ctností v srdci střež.

Jsi atlet plný síly své,
tu první ctnost teď slyš,
ať léčíš rány, v duši bol
i druhou ctnost měj blíž.

Ta třetí je být učencem,
co svět je, pozná sám,
při čtvrté chrabřý bojovník
je statečností znám.

Ref.: Je na cti tvé, co dokážeš,
by strach ti velel běž,
stůj v kruhu nás a pamatuj,
pět ctností v srdci střež.

Ta pátá ctnost je poslední,
být poutníkem se snaž
a v kruhu slavných rytířů,
že zůstáváš si važ.

Víš lépe sám, že začínáš
si hledat cestu svou.
Jen světlo ať tě provází
a nezdržuj se tmou.

Ref.: Je na cti tvé, co dokážeš,
by strach ti velel běž,
stůj v kruhu nás a pamatuj,
pět ctností v srdci střež.

HRDINOVÉ - KAŽDÝ Z VÁS

C Dmi G C
Ta jména znáš i co u sebe nosíš,
 Dmi G C
ať luk či šíp a pevné brnění,
 Dmi E Ami, F
zelenou kůži, která smýt se nedá,
 Dmi G C
kulatý štít, co v letu zazvoní.

Je hrdinou i ten, co o tom neví,
vždyť radost dát je někdy tuhá řež.
A kdo se všem nástrahám vyhne se ctí
má v srdci zbraň, co zhatí každou lež.

 Dmi G C Ami
Ref.: Do rukou dal jsem ti obrázek tajemný,
 Dmi G C
ukryls ho do kapsy i s kouskem nebe,
 Dmi G C
až jednou odvahu posbíráš k pohledu
 F Fmi C
spatříš v něm, v zrcátku, s úžasem sebe.

Hrdinou být je někdy těžké břímě,
to nepoznáš při letmém setkání,
když trable máš, však objeví se jistě,
jen místo zbraní - ruce k podání.

Ta jména znáš, byť nejsou v žádném filmu
a nelétá z nich žádný oblohou.
Už slyšíš hlas, co všechny z dalek volá:
Vždyť každý z vás může být hrdinou.

Ref.: Do rukou dal jsem ti obrázek tajemný,
ukryls ho do kapsy i s kouskem nebe,
až jednou odvahu posbíráš k pohledu
| : spatříš v něm, v zrcátku, s úžasem sebe. : |

BRADAVICE

Ami C G
Ref.: Jen podívej, blíží se bouře,
Ami Emi Ami E
je třeba všech světél na hradbách,
Ami C G
co uděláš, až temno přijde,
Ami Emi Ami
snad některá kouzla poskládáš...

Jen žádný strach, věř ve svou sílu
a v učení celých Bradavic,
až přijde čas, neztrácej víru,
jinak Ti nezbyde vůbec nic!

Havraspár:

C G Ami G
Do svých spárů havran chytí kdejakého pobudu,
C G Ami G C
vedle slavných kouzelníků bát už se ho nebudu

Mrzimos:

Thustý mnich určitě přijde, ale běhá pomalu,
jezevec je u nás rychle, hned se dáme do cvalu.

Nebelvír:

Se lví silou kdo si půjde svoji sílu poměřit,
pozdě chápe, že si mohl těch pár boulí ušetřit...

Zmijozel:

S hadím jedem není radno zahrávat si bez hůlky,
přinejlepším půjdeš rychle do lékařské komůrky!

Ref.: Jen podívej, blíží se bouře,
je třeba všech světél na hradbách,
co uděláš, až temno přijde,
snad některá kouzla poskládáš...

Jen žádný strach, věř ve svou sílu
a v učení celých Bradavic,
až přijde čas, neztrácej víru,
jinak Ti nezbyde vůbec nic!

HARFA

Ami G
 Žil jeden sedlák blízko řeky Tweed
 Ami Emi
 harfa má tak něžně zní

Ami G
 A měl dvě dcery, hezčí nemoh' mít
 F(Ami) Emi Ami
 Fá lala lálá lálá lá la lá.

Jednou ta starší říká sestře své
 harfa má tak něžně zní,
 pomoz mi v řece vyprat šaty mé,
 fá lala lálá lálá lá la lá.

Ta mladší vyšla jako krásný květ,
 harfa má tak něžně zní,
 a za ní starší, ve svém srdci jed,
 fá lala lálá lálá lá la lá.

U břehu řeky starší skočila,
 harfa má tak něžně zní,
 do proudu svojí sestru shodila,
 fá lala lálá lálá lá la lá.

Mladší své bílé ruce vztyčila,
 harfa má tak něžně zní,
 "Ach sestro pomoz, prosím!" křičela,
 fá lala lálá lálá lá la lá.

"Když já tě nechám v řece utopit,
 harfa má tak něžně zní,
 tvůj milý bude se mnou svatbu mít."
 Fá lala lálá lálá lá la lá.

Dva pastýři na břehu seděli,
 harfa má tak něžně zní,
 a mrtvou dívku připlout viděli,
 fá lala lálá lálá lá la lá.

Oni bílou kost jí z těla vyndali
 harfa má tak něžně zní,
 a krásnou harfu z ní vyráběli,
 fá lala lálá lálá lá la lá.

Pak z jejích vlasů snopce svázali,
 harfa má tak něžně zní,
 a harfě zlaté struny přidali,
 fá lala lálá lálá lá la lá.

Na svatbu sestry přišli harfu dát,
 harfa má tak něžně zní,
 a harfa smutnou píseň začla hrát,
 fá lala lálá lálá lá la lá.

Když první struna harfy zazněla,
 harfa má tak něžně zní,
 nevěsta zbledla, v tanci ustala,
 fá lala lálá lálá lá la lá.

Když druhá struna harfy zazněla,
 harfa má tak něžně zní,
 o hrozném skutku sestry zpívala,
 fá lala lálá lálá lá la lá.

Když třetí struna harfy zazněla,
 harfa má tak něžně zní,
 nevěsta mrtvá k zemi padala.
 Fá lala lálá lálá lá la lá.

NÁMOŘNÍK

Ami D Ami
 Krásná dívka v zahradě stála
 D Ami
 když námořník cestou kolem šel.
 C G
 „Chtěla bys dívko ženou mou se stát“?
 Dmi Ami
 Tak volal na ni když ji uviděl.

„Ach vzácný pane, já nesmím si vás vzít
 vždyť lásku svojí na širém moři mám.
 Už sedm roků co mi odešel.
 Já mu však věčnou věrnost zachovám.“

„Co když tvůj milý v bitvě zahynul
 a nebo hrob svůj našel ve vlnách?
 Co když si dávno jinou dívku vzal
 a na tvou lásku sotva vzpomíná?“

„Jestli snad milý v bitvě zahynul
 i já chci zemřít a vedle něj chci spát
 a jestli v moři ztratil život svůj
 pak chci i já život vlnám dát.“

A jestli jinou krásnou dívku má
 zdraví a štěstí chtěla bych jim přát.
 Za mořem v dálce Bůh jim požehnej,
 ať je jí věrný a ať ji má rád.“

Vtom námořník dívku obejmul
 a její tvář zlíbal tisíckrát.
 „Neplač už dál, lásko jediná,
 vždyť jsem to já, což mě nepoznáš?“

HOLUBINKY

C Emi
V ohni pár polínek
 Ami C
a trochu vzpomínek
 F G C G
každý si odnáší vdá-ál,
 C Emi
že se svět otáčí,
 Ami C
divit se nestačí
 F G C
ani sám vikingský král.

C7 F
Ref.: Protože máme tu houbaře,
 Emi
snad plné trakaře
 Ami
hub, co nám letos les dá.
 C Emi
Ale co jsme to provedli,
 C Ami
pospíchat pro bedly
 F C F
každý z nás odted' už má.

V ohni pár polínek
prokřehlé zahřeje,
rodinky syslí si hou-by,
sušíme, vaříme,
pečeme, smažíme,
narvané máme i trouby.

Ref.: Protože máme tu houbaře...

V ohni pár polínek,
starosta vypráví,
jaké už nasbíral hou-by,
prý už je ve věku,
dostal se do vleku,
houbama maže si klouby.

Ref.: Protože máme tu houbaře...
 F G C Emi
2x |: ...každý z nás odted' už má-á :|
 F G C
1x |: ...každý z nás odted' už má :|

MILÝ WONKO

Ref.: C G
Milý Wonko, pane náš,
 F C
čokoládu dobře znáš,
 Dmi C
bude chutnat každému,
 G C
mladému i starému.

C G
Milý Wonko, vždyť ty víš,
 F C
v čokoládovně i spíš,
 Dmi C
nejlepší je na světě,
 G C
Chutná -- i mé -- pratetě. (C, FC, FC, GC)

C Dmi
1. Není vždycky navařeno, není čokolády dost?
 F G
Překonáme hory, lesy, nejen pro radost.
 C Dmi
Přeplujeme třeba moře, nezvyklá nás ani strach,
 F G C
trpělivý dojde cíle, zbrklý -- má jen prach. (C, FC, FC, GC)

Ref.: **Milý Wonko, pane náš...**

2. C F G C
Bílou, tmavou, s oříškama, jen si vyber po chuti,
 C F G
rozdělit se s kamarádem chuť tě sama donutí!
 C F G C
Potřebuješ síly více, pracuješ až horečně,
 C F G C
spěchám k tobě s čokoládou, práci -- zvládnem -- společně. (C, FC, FC, GC)

Ref.: **Milý Wonko, pane náš...**

VÍTR Z POLÍ

C Dmi
 Přines Tě možná vítr z polí,
 G C
 jsi urousaná od trávy,
 C Dmi
 někdy i zpívat trochu bolí
 G C
 a válet sudy ze strání.

Ami Dmi
 Ref.: Umíš se smát a přitom brečet,
 G C
 slzy kanou do dlaní
 Ami Dmi
 větvičko bouří rozevlátá,
 C C
 celý les Tě ochrání.

Přines Tě možná velký zázrak,
 pro svět jsi tady zrozená,
 vždyť celý život nesmiš váhat,
 co to všechno znamená.

Ref.: Umíš se smát a přitom brečet,
 slzy kanou do dlaní
 větvičko bouří rozevlátá,
 celý les Tě ochrání.

Přinesla Tě jen vrána, přece,
 mávala křídly z povzdálí,
 oblázku malý v bystré řece
 odpluješ jednou do dáli.

Ref.: Umíš se smát a přitom brečet,
 slzy kanou do dlaní
 větvičko bouří rozevlátá,
 celý les Tě ochrání.

Kdo ví, co bude za století,
 až se znovu potkáme,
 čas pro každého stále letí
 a nikdy nikam nepadne.

Ref.: Umíš se smát a přitom brečet,
 slzy kanou do dlaní
 větvičko bouří rozevlátá,
 celý les Tě ochrání.

RYCHLÉ ŠÍPY

C

Nejlepší je Červenáček,

G

žádné trable nejsou háček,

Ami

z ničeho nemá strach.

F

A pak je tu Rychlonožka,

C

hbitý, silný, ale lekne se i ježka,

C

zbude po něm jenom prach.

C

Kdo nám zbývá? Jindra Hojer,

G

kamarád a velkej frajer,

Ami

E

každému rád pomáhá.

F

I Jarka Metelka, co s nimi chodí,

C

umí na kole a zvládne to i s lodí,

G

C

Neskolí ho žádná námaha.

C

Mirek Dušín partu tmelí,

G

je chytrý, prostě skvělý,

Ami

E

spolu s pejskem Bublinou

F

G

C

toulají se krajinou.